

Neaizmirstams koncerts Londonā

Dzied Londonas latviešu koris un Luksemburgas jauktais koris "Meluzīna". Vairāk lasiet 6. lpp.

ILZE GAROZA

PBLA atskatās uz paveikto un iezīmē tās lomu nākotnē

Pasaules Brīvo latviešu apvienība (PBLA), atzīmējot savas darbības 60. gadskārtu, šī gada 5. oktobrī sadarbībā ar Latvijas Zinātņu akadēmiju Rīgā rīkoja konferenci, kurās fokusā bija PBLA ieguldījums Latvijas neatkarības atjaunošanā un stiprināšanā, kā arī PBLA loma nākotnē.

Par PBLA darbības pirmsākumiem un ieguldīto darbu Latvijas neatkarības atjaunošanā konferencē referēja kādreizējie PBLA priekšsēdētāji Uldis Grava un Oļģerts Pavlovskis, atgādinot klausītājiem par daudzajām politiskajām akcijām, ko PBLA īstenoja septiņdesmitajos un astoņdesmitajos gados Eiropas Drošības un sadarbības apspriedes ietvaros, lai nepieļautu Latvijas okupācijas atzīšanu un aizstāvētu latviešu tautas intereses un neatkarīgās Latvijas ideju pasaulē. Starp daudzajām PBLA aktivitātēm minama arī Kopenhāģenas tribunāla sarīkošana un atbalsts Baltijas Brīvības un mierā kuģim 1985. gadā, atbalsts PBLA Informācijas biroju darbībai un nacionālpolitiskajām aktivitātēm Latvijā Trešās Atmodas laikā. Plašāks apskats par PBLA darbību šai periodā izlasāms U. Gravas šovasar izdotajā autobiografijā "Tālumā, bet ne svešumā", bet par akcijām, kas tikušas īstenotas O. Pavlovskā vadībā, plašāka informācija būs lasāma referātu krājumā, ko plānots sagatavot, balstoties uz PBLA 60. gadskārtas konferences referentu priekšlasījumiem.

PBLA devums Latvijas neatkarības atjaunošanā

Latvijas Trešās Atmodas līderis, Latvijas Tautas frontes priekšsēdētājs Dainis Irvāns savā uzrunā raksturoja PBLA kā Latvijas valsts kontinuitātes garantu un kā simbolu, kas vedinājis uz pārliecību, ka Latvijas tauta var būt brīva. "Ja jūs nebūtu gribējuši un ja jūs nebūtu panākuši, tad nebūtu nedz *Amerikas Balss*, nebūtu okupācijas neatzišanas fakta, nebūtu arī latviešu tautas organizācijas un gribas atjaunot savu neatkarību," sacīja D. Irvāns.

To, ka PBLA un Tautas frontei pēc lielām sākotnējām grūtībām bija izdevies satikties un sadarboties, Tautas frontes priekšsēdētājs novērtēja kā ārkārtīgi nozīmīgu notikumu arī Baltijas kontekstā. "[Tolaik] Latvija bija vissliktākā situācijā – visvairāk sovjetizētā, visvairāk pārkrievoztā, Baltijas kara apgabala stābs ar 200 000 militāro kontingentu. Viss vienās militārajās bazēs. Vidējā darbības rādītāja kodolraķetes. Dubulti čekistu ziņošanas un spiegošanas tīkli, kas uzmanīja katru cilvēku. Un, ja mēs – trimda un Latvijas organizācija – nespētu rast kopīgu valodu, tad Atmoda varēja izgāzties. Un ja būtu izgāzusies Atmoda Latvijā, tad brīva nebūtu ne Lietuva, ne arī Igaunija vai arī mēs būtu kaut kādi satelīti kā Neatkarīgo Valstu Savienība," norādīja D. Irvāns.

Vērtējot tālāko sadarbību Latvijas atjaunotās neatkarības sākuma gados, kādreizējā PBLA

priekšsēdētāja Vaira Paegle savā uzrunā sniedza rezervētu novērtējumu par to, cik lielā mērā PBLA un trimdas sabiedrībai izdevies ietekmēt Latvijas politiskos procesus un politisko kultūru. "Daudz kas ir mainījies Latvijas 25 atjaunotās neatkarības gados, taču, [mēs] neesam spējuši izmainīt tās politisko kultūru, kas ar savām 18 valdībām balstās uz savtīgām personīgām un partejiskām interesēm un kavē Latvijas ekonomisko izrāvieni," sacīja V. Paegle. Raugoties nākotnē, V. Paegle uzskata, ka PBLA izaicinājums ir iejūgt to "politiskās ietekmes enerģiju, kas virmo plašajā Latvijas diasporā", ieskaitot parakstu vākšanas iespējas internetā, "lai iekustinātu politiskajā ledajā iesaldētās valsts pārvaldes strukturālās reformas, bez kurām Latvija nekad nekļūs par sesto Ziemeļvalsti". (Pilnu referāta tekstu publicējam mūsu laikraksta nr. 38. – Red.)

PBLA loma nākotnē

Runājot par PBLA lomu nākotnē PBLA dalīborganizāciju skatījumā, Amerikas latviešu apvienības priekšsēdētājs Pēteris Blumbergs iezīmēja ALAs īpašo devumu PBLA, izceļot to, ka ASV politiskā kultūra veicinājusi aktīvas latviešu kopienas izveidi ASV. P. Blumberga ieskatā, svarīgi arī ir tas, ka amerikāņi, tostarp Amerikas latvieši, spēj nospraust augstus mērķus, kā piemēru minot Latvijas uzņemšanu NATO. Ne mazāk svarīga esot ASV iedzi-

votāju turība un ziedošanas kultūra, kā arī ASV loma kā brīvās pasaules liderim, kas var spēlēt nozīmīgu lomu Latvijas drošības aizstāvības labā. Raugoties nākotnē, P. Blumbergs uzskata, ka PBLA jāturpina būt aktīviem Latvijas interešu aizstāvības jomā, kā piemēru minot sankciju lobēšanu pret Krieviju. Viens no PBLA svarīgiem uzdevumiem ir ietekmēt Latvijas politiku no ārpusē, sniedzot skatu no malas. Tāpat P. Blumbergs akcentēja PBLA iespēju nākt ar vērtīgām idejām attiecībā uz tās tēlu pasaulē. Vienlaikus organizācijai esot svarīgi sargāt savus līdzekļus, lai tā varētu turpināt darbību nākotnē.

Latviešu apvienības Austrālijā un Jaunzēlandē priekšsēdētāja Kristīne Saulīte uzsvēra, ka PBLA savos 60 darbības gados ir darījusi lielu lobiju darbu gan mītnes zemēs, gan Latvijā. "Mūsu loma [arī turpmāk] būs uzdrīkstēties runāt par lietām un jautājumiem, kurus citi varbūt neatļaujas cīlāt dažādu iemeslu pēc," skaidroja K. Saulīte. Viņa arī akcentēja, ka PBLA nav politiska partija, bet pārstāv latviešu organizācijas lielākajās pasaules valstīs. Jāatzīmē, ka Latviešu apvienība Austrālijā un Jaunzēlandē turpina aktīvi darboties latviskās izglītības un kultūras uzturēšanas jomā, bet šogad to vēlas paplašināt arī ekonomiskās sadarbības veicināšanas virzienā, šī gada decembrī rīkojot pirmo Pasaules latviešu ekonomikas un inovāciju forumu ārpus Latvijas – Austrālijā.

(Turpinājums 2. lpp.)

Līdsas
"Kamoliņam" –
66

(2. lpp.)

Pieņemts
Latvijas budžets
2017. gadam

(3. lpp.)

Krievu lācis
pagalmā!

(5. lpp.)

Kādam tas bija
jāpasaka!

(7. lpp.)

Pieminam
Gunāru Astru

(8. lpp.)

Šonedēļ –
PIELIKUMS.
LNPL jaunie
locekļi

PBLA atskatās uz paveikto un iezīmē tās lomu nākotnē

(Turpināts no 1. lpp.)

Eiropas latviešu apvienības (ELA) priekšsēdis **Kristaps Grasis** kā prioritāros darbības virzienus gan ELA, gan PBLA darbībā izvirzīja latvisko izglītību, kultūru un pilsoniskās līdzdalības veicināšanu. Eiropas latviešu diaspora, K. Graša skaidrojumā, ir "ļoti strauji pieaugošs organisms ne tikai pēdējos 15 gados, bet it sevišķi pēdējos desmit un – jo īpaši – pēdējos piecos gados." ELA priekšsēdis centās atspēkot priekšstatu, ka Eiropas latviešu diasporu veido kādi "laimes meklētāji", kas

"skrējuši prom no Latvijas strādāt sliktos darbos". "Mēs sen atrodamies daudzās Eiropas valstīs darba migrācijas procesā, kur cilvēki ir devušies, izmantojot iespēju, kādu Eiropas Savienība dod. Mēs runājam par daudziem augsti izglītotiem, profesionāliem cilvēkiem, kas ar visām ģimenēm pārcēlušies uz vienu vai otru valsti," sacīja K. Grasis, piebilstot, ka jaunajai diasporai saite ar Latviju ir liela, arī ģeogrāfisku iemeslu pēc. "PBLA, ja tā vēlas nākotni, ir jāsasniedz šī diaspora, kas ir lielāka nekā trimdā jēlkad

ir bijusi, un neizskatās, ka tā kļūs mazāka."

Latviešu nacionālās apvienības Kanadā priekšsēdis **Andris Kesteris** uzsvēra, ka tuvākajā nākotnē PBLA vajadzētu aktīvāk iesaistīties cīņā pret Krievijas dezinformāciju. Bet ilgtermiņā par lielāko izaicinājumu uzskata jaunatnes un jauniebraucēju iesaisti diasporas latviešu organizāciju dzīvē, no kuriem daudzi šobrīd neesot ieinteresēti sabiedrisko organizāciju dzīvē, un neinteresējoties arī par Latvijas politiku un ikdienas dzīvi.

Krievijas latviešu kongresa priekšsēde **Lauma Vlasova** atzīmē, ka KLK, kas šogad atzīmē 20 darbības gadus, jūtas kā "bāra bērns, kas ir paņemts ģimenē". "Pirms 20 gadiem mēs organizējāmies un iekļāvāmies PBLA sastāvā uz pilnīgi citiem noteikumiem. Ikviena cita dalībvalsts, kas ir PBLA sastāvā, dod savu pienesumu, lai PBLA varētu pastāvēt un darīt tos darbus, kas visiem ir kopīgi, mēs esam ņēmēji. Līdz šai dienai mēs neko nevaram dot. Par PBLA nākotni, – ja PBLA nebūs, tad nāka-

majā dienā nebūsim arī mēs. Jo, lai cik tas jocīgi, pa šiem 20 gadiem mēs nevienam neesam bijuši vajadzīgi," skaidro L. Vlasova. Turklāt, kā viņa atzīmē, latvieši Krievijā nedzīvo brīvā valstī, līdz ar to KLK dalība politiskos jaunatņumos nav iespējama. "Mēs nedomājam citādāk, bet mēs to nedrīkstam atļauties pateikt," piebilst L. Vlasova. Daudzu gadu garumā PBLA kopā ar LELBĀL apmaksājusi latviešu skolotāju darbu Krievijā, kā arī nodrošinājusi Krievijas latviešiem iespēju piedalīties 3x3 no-metnēs. Raugoties nākotnē, KLK priekšsēde novēl: "Lai zēl un plaukst, jo tad mēs arī kaut kā vēl izdzīvosim!"

Dienvidamerikas un Karību latviešu apvienības priekšsēde **Renāte Albrehta** uzsvē: "PBLA dalīborganizāciju paustais redzējums atspoguļo PBLA būtību. Mēs visi esam latvieši, bet katrs savā mītnes zemē tomēr tik ļoti atšķirīgi, ar tik atšķirīgām vajadzībām un iespējām, politisko situāciju utt. Un, ja nebūtu PBLA, kurš gan cits mūs varētu pārstāvēt, pieklaudevot arī pie Latvijas valdības durvīm? PBLA ir mūsu balss, un arī mūsu viedoklis var nokļūt tur, kur tam jānokļūst," skaidro R. Albrehta. Dienvidamerikas latviešu apvienības aktivitātes bija jūtamas Latvijas neatkarības gados, bet pēc neatkarības atjaunošanas vērojams atslābums. Taču kopš valde darbojas Brazīlijā, uzņemti jauni apgrīzieni un DAKLA darbībā jūtama "otrā elpa". "Ja mums nebūs PBLA atbalsta, ja mēs nespēsīm ieinteresēt jaunos mācīties latviešu valodu, braukt uz Latviju, interesēties par vēsturi, kultūru, būt aktīviem mūsu organizācijā, neskatoties uz to, ka Brazīlijā dzīvo tūkstošiem latviešu, tad mums nebūs nākotnes," skaidro R. Albrehta.

"Kamoliņam" – 66

Tikko latvieši bija ieradušies Anglijā 1947. gadā – ar cerību uz drīzu atgriešanos brīvā Latvijā, līdztekus maizes darbam viņi iesāka arī kultūras rosmes. Tā 1950. gada 29. janvārī Lidsā nodibināja latviešu tautas deju kopu "Kamoliņš" un dažus gadus vēlāk – bērnu deju kopu "Auseklītis".

"Kamoliņš" uzsāka aktīvu darbību, piedaloties daudzos sarīkojumos Anglijā un ārzemēs: dziesmu svētkos Londonā 1951. gadā, starptautiskā festivālā Velsā 1953. gadā, Edinburgā 1955. gadā, Īrijā (kopā ar "Saktu") 1956. gadā, ELJAs kongresā Vācijā 1957. gadā, kopā ar "Pērkonīti" Zviedrijā 1960. gadā un "Isle of Man" 1963. gadā. "Kamoliņš" dejojis visās dziesmu dienās Anglijā un Eiropā, arī ELJAs kongresos un ar Londonas dejojājiem Zviedrijā, "Brīvības kuģa" brauciena laikā. Liels emocionāls piedzīvojums bija pirmoreiz viesojoties Latvijā 1990. gadā un

uzstājoties kopā ar folkloras kopu "Budēļi", kā arī piedalīšanās 2013. gada Dziesmu un deju svētkos Latvijā un 2014. gadā ceļojuma kopā ar folkloras kopu "Dūdalnieki" pie tautiešiem Sibīrijā. "Kamoliņš" turpina dejojot Lielbritānijā, Francijā, Gērnzijā, Īrijā, Beļģijā un Latvijā. Nākamgad "Kamoliņš" plāno apciemot Vāciju un Brazīliju.

"Kamoliņš" ir apbalvots ar atzinības rakstiem, pulkveža J. Anuma balvu un 2008. gadā saņēma Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas atzinību par sekmīgu latviešu tautas kultūras un tradīciju kopšanu.

Darbības laikā "Kamoliņa" dejojusi aptuveni 240 dejojāji, kopā piedalījušies aptuveni 580 sarīkojumos un notikumos ap 5000 mēģinājumiem. Paldies jaunajiem dejojājiem, kuri pēdējā laikā iebraukuši no Latvijas un tagad dejo kopā ar mums! "Kamoliņš" cer, ka labā sadarbība ar "Dūdalniekiem" turpināsies

un mums, vecākajai latviešu tautas deju kopai ārpus Latvijas, nākotne būs gaiša.

12. novembrī plkst. 16 DVF Bradfordas namā "Kamoliņš"

svinēs 66 gadu jubileju. Sarīkojumā apsolījušies piedalīties draugi no Londonas, Peterborough, Lidsas un Dublinas. Aicinām bijušos "Kamoliņa"

dejojājus, draugus, radus un visus dalīties ar mums šajos svētkos!

Tautas deju kopa "Kamoliņš"

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Otro pasaules diktātu latviešu valodā rakstījuši 787 cilvēki

300 vārdu gaŗo pasaules diktātam sagatavoja rakstnieks Pauls Bankovskis, un tiešraidē to lasīja aktieris Andris Bulis. Teksta atbilstību latviešu valodas normām bija pārbaudījusi un apstiprinājusi Latvijas Universitātes Humanitāro zinātņu fakultātes Latviešu un vispārīgās valodniecības katedras vadītāja Andra Kalnača.

Otrajā "pasaules diktātā" latviešu valodā tiešsaistē un klātienē kopā piedalījās 787 interesenti, šogad vairāk interesentu vēlējas rakstīt diktātu klātienē. Klātienē Latvijas pilsētās diktātu rakstīja 249 cilvēki, tostarp Rīgā – 122, Liepājā – 73, Rēzeknē – 10, Daugavpilī – 5, Ventpilī – 25 un Valmierā – 14. Savukārt tīmekļa vietnē iesniegti 538 darbi no 25 valstīm. Vairākums dalībnieku to rakstīja tiešsaistē Latvijā – 477, citi bija no Lielbritānijas – 17, Vācijas – 7, Beļģijas – 6, pa trim no Dānijas un Zviedrijas, pa diviem – no ASV, Igaunijas, Īrijas, Krievijas, Nīderlandes un Norvēģijas, pa vienam – no Francijas, Chorvātijas, Islandes, Itālijas, Jaunzēlandes, Lietuvas, Luksemburgas, Maltas, Polijas, Somijas, Spānijas un Tunisijas. Viens dalībnieks bija norādījis arī neeksistējošu valsti. Interesenti, kuri rakstīja diktātu klātienē, ar sava darba kļūdu labojumu varēja iepazīties attiecīgajās norises vietās, savukārt tie, kuri uzdevumu pildījuši tiešsaistē, kļūdu labojumu var apskatīt mājaslapā *raksti.org*. Labojot diktātu, atzīmes netika liktas, taču norādītas ortogrāfijas un interpunkcijas kļūdas un to skaits, lai ikviens interesents varētu novērtēt savas zināšanas.

Starptautiskās karavīru mācības Sudraba Bulta 2016

No 17. līdz 31. oktobrim Ādažu poligonā un tam pieguļošajā apvidū norisināsies starptautiskās militārās mācības *Sudraba Bulta*, kurās piedalīsies vairāk nekā 3000 karavīru no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas, kā arī Albānijas, ASV, Kanādas, Lielbritānijas, Nīderlandes, Rumānijas un Vācijas.

Mācību mērķis ir pilnveidot Nacionālo bruņoto spēku sadarbību ar sabiedrotajiem un partnervalstīm, kā arī trenēt vienību spējas plānot un īstenot aizsardzības operācijas ar kaujas nodrošinājuma elementu integrāciju. Mācību laikā tiks pilnveidotas arī Apvienotā stāba komandpunktu spējas vadīt un pārraudzīt vienības gan ikdienā, gan mācību laikā, koordinējot lauka taktisko vingrinājumu. Tāpat *Sudraba Bulta* ir arī mācības, kurās savas prasmes un zināšanas atjaunos rezerves karavīri.

17. oktobrī Rīgā ieradās Britu bruņoto spēku karavīri, lai pie-

dalītos starptautiskajās militārās mācībās *Sudraba Bulta* (*Silver Arrow*).

Ādažu bazē norisinājās svinīgā mācību *Sudraba Bulta* atklāšanas ceremonija, kurā piedalījās aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis. Pēc ceremonijas ministrs apskatīja un atklāja ekipējuma noliktavu un otro no četrām plānotajām kazarmu ēkām, kā arī iemūrēja piemiņas kapsulas, atklājot divu jauno kazarmu būvniecību. Kazarmas paredzētas Latvijas un sabiedroto spēku karavīru izvietojšanai. Pirmā kazarma tika atklāta 2014. gada novembrī.

Latvijas vēstniecībā Tallinā projekta Rail Baltica prezentācija

12. oktobrī Latvijas vēstniecībā Igaunijā notika Baltijas valstu kopuzņēmuma *Rail Baltica* valdes priekšsēdes Baibas Rubesas un Igaunijas *Rail Baltic Estonia* valdes priekšsēdētāja Indreka Orava tikšanās ar Igaunijā akreditētajiem ES un citu valstu vēstniekiem.

Tikšanās mērķis bija iepazīstināt ārvalstu diplomātus ar reģionāli svarīgā projekta aktualitātēm. Sarīkojuma laikā tiks sniegtas prezentācijas un diskusijas, dalībniekiem bija iespēja saņemt atbildes uz interesējošiem jautājumiem. Tikšanās rīkoja Latvijas vēstniecība Igaunijā un *Rail Baltica*.

Briselē spriež par Rail Baltica trases novietojumu Salacgrīvā

18. oktobrī Eiropas Komisijas (EK) Vides ģenerāldirektorātā Salacgrīvas novada pārstāvji kopā ar Satiksmes ministrijas (SM) un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) pārstāvjiem Briselē konsultējās, lai noskaidrotu iespējas Eiropas standarta platuma publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras *Rail Baltica* būvniecībā Salacgrīvas teritorijā trases novietojumam īstenot alternatīvu, nekaitējot projekta *Rail Baltica* laika grafikam un neradot nepamatoti lielas izmaksas.

Alternatīva tika izstrādāta, reaģējot uz Salacgrīvas novada domes un iedzīvotāju priekšlikumu. Salacgrīviešu ieskatā iepriekšējais trases novietojuma variants "B2-2" negatīvi ietekmē novada attīstību, uzņēmējdarbību un iedzīvotāju ērtības.

16+1 valstu pārstāvji Rīgā pārrunā gatavošanos apspriedei

14. oktobrī Ārlietu ministrijā valsts sekretāra Andreja Pildegoviča vadībā notika Centrāleiropas un Austrumeiropas valstu un Ķīnas sadarbības formāta (16+1) nacionālo koordinātoru sanāksme.

Sanāksmes galvenais mērķis bija šī gada 5. novembrī gaidāmā 16+1 valdību vadītāju galotņu apspriedes (samita) gatavošana. Tās laikā Latvijas puse ziņoja par Rīgas samita un tā pavadošo sarīkojumu – Biznesa foruma, domnīcu konferences un sinologu konferences – gatavošanas gaitu. Partneri tika informēti par Latvijas prioritātēm 16+1 formātā 2017. gadam – tiešajiem reisiem starp Latviju un Ķīnu, kā arī par gatavību organizēt 16+1 valstu Biznesa atbalsta organizāciju konferenci Rīgā. Līdzās 17 valstu nacionālajiem koordinātoriem sanāksmē piedalījās arī Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras (LIAA) un Satiksmes ministrijas pārstāvji.

Pirms nacionālo koordinātoru sanāksmes Ķīnas ārlietu ministra vietnieks Eiropas jautājumos un 16+1 Ķīnas nacionālais koordinātors Liu Haisjins tikās ar Ministru prezidentu Māri Kučinski un piedalījās politiskajās konsultācijās ar Ārlietu ministrijas valsts sekretāru Andreju Pildegoviču. Tika diskutēts par abu valstu politikajām attiecībām un ekonomisko sadarbību, īpaši uzsverot sadarbības attīstīšanu transporta un loģistikas, tūrisma, izglītības un kultūras jomās. Politiskajās konsultācijās tika pārrunāti arī Eiropas Savienības dienaskārtības un reģionālie jautājumi.

Rīgā tiekas Baltijas valstu un Ziemeļvalstu valsts sekretāri

17. un 18. oktobrī uz ikgadējo sanāksmi pulcējās Baltijas valstu un Ziemeļvalstu jeb NB8 (*Nordic-Baltic Eight*) formāta ārlietu ministriju valsts sekretāri. Tikšanās laikā Rīgā pārrunāja reģionālo sadarbību un drošību, kā arī aktuālos Eiropas dienaskārtības jautājumus, tostarp ES Austrumu partnerību. Latvija sanāksmi organizēja kā NB8 sadarbību koordinējošā valsts. 2016. gada NB8 sadarbības prioritātes ir drošības stiprināšana reģionā, iekļaujot enerģētisko drošību, stratēģiskās komunikācijas veicināšanu, kibernetisko drošību un cīņu pret hibrīddraudiem, kā arī atbalsts ES Austrumu partnerībai. Šogad Latvijā jau tikušies reģiona valstu parlamentu spikeri, ārlietu ministri, kā arī notikušas daudzas ekspertu un jauno diplomātu tikšanās. Augustā ar vairākiem sarīkojumiem tika plaši svinēti 25 gadi, kopš Baltijas valstu neatkarības atjaunošanas starptautiskās atzīšanas un diplomā-

tisko attiecību atjaunošanas, kā arī Ziemeļu Ministru padomes biroju atvēršana Rīgā, Tallinā un Viļņā.

NB8 kā neformāls reģionāls ietvars apvieno Dāniju, Igauniju, Islandi, Latviju, Lietuvu, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju, tas ir attīstīties kopš Baltijas valstu neatkarības atgūšanas. Šis formāts nav institucionalizēts, tomēr tas efektīvi nodrošina politiskā dialoga un praktiskās sadarbības iespējas, izmantojot ikgadējās rotācijas principu, kad viena valsts kļūst par koordinējošo. 2017. gadā NB8 sadarbību koordinēs Norvēģija.

2016. gada nogalē Rīgā būs Eiropas jauniešu galvaspilsēta

Decembra beigās, pēc Latvijas Baznīcu ielūguma un ar vietējo varas iestāžu atbalstu, Rīgā notiks Tezē kopienas organizētā 39. Eiropas jauniešu tikšanās. Piecu dienu garumā dalībniekus uzņems vietējās kristiešu draudzes un izmitinās Rīgas iedzīvotāji. Dalībnieki piedalīsies kopējā programmā, kurā veidos dažādas tikšanās un lūgšanas. Pirms divām nedēļām Rīgā bija ieradies starptautiska tikšanās gatavošanas komanda, kurā bija 12 valstu, tostarp Ķīnas un Dienvidkorejas, pārstāvji.

Sarežģītajos apstākļos, ko patlaban piedzīvo Eiropa, šī tikšanās ar tūkstošiem jauno dalībnieku vēstīs par mieru un izlīgumu. Jāizceļ vairāki būtiskākie aspekti. *Jaunieši. Dalībnieki vecumā no 17 līdz 35 gadiem pavadīs Jaungadu neierasti – lūgšanā, tiekoties ar citiem, daloties un izdzīvojot solidaritāti. *Galvaspilsēta. Kļūstot par Tezē tikšanās norises vietu, Rīga ierakstīs savu vārdu galvaspilsētu sarakstā, kurā jau ir Prāga, Roma, Berlīne, Brisele, Lisabona, Parīze, Varšava, Budapešta u.c.

Lielbritānijas pilsoņi interesējas par iespējām iegūt Latvijas pilsonību

Līdz šim Latvijas vēstniecības Konsulārā nodaļa Lielbritānijā saņēmusi vairāk nekā 40 e-pasta vēstuļu, kurās Lielbritānijas pilsoņi interesējas par iespējām iegūt Latvijas pilsonību.

Visvairāk informācijas pieprasījumu tika saņemts pirmajās dienās pēc notikušā referenduma par Lielbritānijas turpmāko dalību Eiropas Savienībā. Taču arī tagad vēstniecība katru nedēļu saņem no vienas līdz divām e-pasta vēstulēm šajā jautājumā. Vienlaikus vēstniecībā atgādina, ka kompetentā institūcija Latvijā par pilsonību ir Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde. "Līdz ar to jautājums par konkrētu pilsonības reģistrācijas pieņemumu skaitu no Lielbritānijas pilsoņiem būtu jāadresē šai iestādei," norādīja vēstniecībā.

Latvijas jauniets – izgudrotājas

Rīgas Francu liceja absolvente, tagad LU Medicīnas fakultātes pirmā kursa studente, kopā ar skolasbiedrēni Danielu Gods-Romanovsku zinātniskās pētniecības darba ietvaros radījušas "gudro" zeķi, kas sūta datoram informāciju par pēdas kustībām. Jauniets ar savu izgudrojumu Beļģijā piedalījās ES jauno zinātnieku konkursā un ieguva speciālo balvu – tiesības piedalīties pasaulē lielākajā starptautiskajā zinātnes un inženierzinātņu konkursā *INTEL*, kas nākamgad notiks ASV, Losandželosā.

Briselē Zane Grēta Grants demonstrē meiteņu radīto gudro zeķi, blakus – Daniela Gods-Romanovska // Foto: Latvijas Avīze

Jaunizgudrotā zeķe, kurā ieaditi ļoti plāni sensori, fiksē pēdas kustības. Tā ļoti noderīga kamanīņu sportā, kad jāfiksē sportista kļūdas. Ja braucējam kājā ir gudrā zeķe, treneris var uzzināt, kā tieši viņa kāja kustējusies – kur bijusi kļūda, kāpēc noticis kritiens.

Valdība atbalsta 2017. gada valsts budžetu

Valdība 13. oktobrī atbalstīja 2017. gada valsts budžeta projektu, kurā plānotie ieņēmumi ir 8,066 miljardi eiro, savukārt izdevumi – 8,367 miljardi eiro.

Finanču ministre Dana Reizniece-Ozola nodod budžeta portfeli Saeimas priekšsēdētājam Inārai Mūrniecei

Solidzinot ar 2016. gada budžetu, nākamgad plānotie valsts budžeta ieņēmumi paredzēti par 664 miljoniem eiro lielāki. Savukārt valsts budžeta izdevumi nākamgad paredzēti par 681 miljoni eiro lielāki nekā šogad. Budžeta izdevumu pārskatīšanas rezultātā tika rasti papildu 60 miljoni eiro, kurus novirzīt kopējām iniciatīvām un nozaru prioritārajiem pasākumiem. Budžeta izdevumu pārskatīšana turpmāk būs regulāra prakse, uzsvēra Finanču ministrija.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Latvijā apvienojas bēgļu ģimene no Afganistānas

Lidostā Rīga 17. oktobrī emocionālā gaisotnē bēgļu ģimene no Afganistānas atkal satika savus vecākus bērņus. Pēc pusotra gada atšķirtības visi četri bērni beidzot būs kopā ar savu mammu. Bērnu mamma Koči rokas koši krāsotas ar hennu. Tāpat izkrāsotas viņas meitas un draugu bērnu rokas. Ar persiešu valodas tulka palīdzību viņa paskaidro, ka šādi Afganistānā izrāda lielu prieku.

“Es esmu ļoti laimīga, jo pēc pusotra gada beidzot tikšos ar saviem bērņiem. To pat nevar izstāstīt vārdos!” laimīga par atkal-satikšanos bija bēgļa no Afganistānas. Lidostā Koči ieradusies satikt savus trīs vecākus bērņus, jo uz Latvijas robežas viņu aizturēja ar jaunāko – desmit gadus veco meitu –, kuŗai ir smagas veselības problēmas. Koči galamērķis nebija Rīga, bet gan Berlīne. Viņa cerēja uz labāku medicīnisko aprūpi savam bērnam. Koči ir atvērta sarunai, taču nevēlas filmēties un lūdz nerādīt bērnu sejas. Sagaidīt pārējos ieradusies bērņi no citas afgāņu ģimenes, kura arī apvienojās pirms divām nedēļām. Emocijas virmo, kad mamma atkal var apķert savu 15 gadus veco dēlu un abas pusaugu meitas. Vienai

ir 12, otrai 13 gadu. Pirmais darbs Latvijā – nomainīt mirdzošās iešļūcāmās kurpes pret slēgtiem apaviem.

Atradums Baltijas jūrā – Baltijas Atlantīda?

Klaipēdas universitātes zemūdens arheoloģijas speciālisti Baltijas jūrā netālu no krasta, iepretī Kuršu kāpu ziemeļu galam, atraduši akmens laikmeta cilvēku darbības pēdas – domājams, senu zvejas rīku atliekas, vēsti laikraksts *Lietuvos žinios*.

Viena no Lietuvas labākā akmens laikmeta eksperta, profesora Alģirda Girininka ieskatā, šo atradumu nosacīti var uzskatīt par *Baltijas Atlantīdu*, jo nav šaubu, ka kaut kur netālu no senā zvejas aizsprosta atradusies arī akmens laikmeta apmetne. Nepilnu kilometru uz rietumiem no Klaipēdas dienvidu mola pētnieki jūras dibenā 11 metru dziļumā atraduši zemē ieraktus uz pusēm pāršķeltus mietus. “Domājams, tās ir sena zvejas aizsprosta paliekas,” uzskata pazīstamais arheologs, akadēmiķis Vlads Žulkus. “Tas ir pirmais un pagaidām vienīgais šāda veida atradums visā Baltijas jūras austrumu piekrastē.”

“Redzu Latviju kā tīru zemi...”

Smalki krāsainu smilšu graudiņi lēnām birst uz zilās manda-

las pamatnes. Tibetiešu mūks un ezoteriskais dziednieks lama Nima Ozolnieku novadā uzceltajā Latvijas Miera pagodā jeb stūpā veido mandalu kā veltījumu sievišķās enerģijas līdzsvarošanai, vizualizējot to arī debesīs – pāri visai Baltijai.

Budistu mūks Ozolniekos at-raisa sievišķo enerģiju

“Mandala darbojas ne tikai uz Latviju, bet strādā uz visu Baltiju un vēl tālāk. Šeit ir īpaša vieta, arī ģeografiski trīs valstu centrs. Tā enerģija, kuŗu es varēju šeit radīt, ies ne tikai pār Latviju, bet visu Baltiju. Latvija man ļoti patīk, redzu to kā tīru zemi,” sacīja budistu mūks

Atklāj starptautisko kinofestivālu Rīga IFF

Kinoteātri *Splendid Palace* ar saviesīgu sarīkojumu atklāts Rīgas Starptautiskais kinofestivāls *Rīga IFF*. Uz atklāšanu ieradās daudz ar kino jomu saistītu ļaužu un kinomīļotāju.

Starptautiskais kinofestivāls *Rīga IFF* tika atklāts ar filmu *Radinieki un saviesīgu patērzēšanu par kino*

Jau par tradīciju kļuvis, ka festivāls tiek atklāts ar nacionālu pirmizrādi. Šoreiz tā bija festivāla *Artdocfest* un Rīgas programmas kuratora Vitalija Maska otrās Latvijā producētās filmas *Radinieki* pirmizrāde Latvijā. Producentis no *Ego Media* Guntis Trekeris skaidroja, ka filma *Radinieki*, iespējams, ir viena no personiskākajām un intimākajām režisora Maska filmām. Filma ir personisks režisora stāsts par viņa radiniekiem Ukrainā, kas šajā valstī piedzīvotā konflikta laikā ir sašķēlušies.

Teātra izrādei *Antigone* – prestiža preses balva Sanktpēterburgā

14. oktobrī Sanktpēterburgā, beidzoties 26. Starptautiskajam teātra festivālam *Baltijskij Dom*, sīvā konkurencē Latvijas Nacionālā teātra izrāde *Antigone* saņēmusi prestižo Sanktpēterburgas teātra kritiķa Leonīda Popova vārdā nosaukto preses balvu. Sviņīgajā ceremonijā balva tika pasniegta Latvijas Republikas ģenerālkonsulei Irīnai Mangulei, kuŗa to tālāk nodos Latvijas Nacionālajam teātrim. Savā uzrunā ģenerālkonsule atzīmēja festivāla ciešās sadarbības ar Latvijas teātriem un kultūras sakaru veicināšanas nozīmību. Elmāra Seņkova režijā tapusi izrāde *Antigone*

pēc Žana Anuija lugas sengrieķu Sofokla tragēdija tiek pārrakstīta mūsdienu cilvēka pasaules izpratnē. Pagājušajā gadā Latvijas Nacionālais teātris šajā festivālā piedalījās ar izrādi *Idiots*, kuŗa arī izpelnījās lielu skatītāju atzinību.

Izdod Raimonda Paula koŗa dziesmu albumu

Valsts Akadēmiskais koris *Latvija* un Māris Sirmāis ir ierakstījuši komponista Raimonda Paula koŗa dziesmu albumu *Rozes gars*. Albuma prezentācijas koncerti notiks Latvijas Universitātes Lieļajā aulā 1. un 2. novembrī.

Albumā sakopotas 24 komponista dziesmas jauktajam, vīru un sieviešu korim, kas tapušas pēdējo četrdesmit gadu laikā. Daudzas no tām ierakstītas pirmo reizi. Dažas savus pasaules pirmatskaņojumus piedzīvojušas pērn Valsts Akadēmiskā koŗa koncertos, bet ir arī tādi opusi, kas ilgi un rūpīgi glabāti komponista darbistabā un tagad atraduši savu ceļu pie klausītājiem, un, kā cer albuma izdevēji – arī uz Latvijas koŗu repertuāriem. Albumā ir iekļautas koŗa dziesmas, kas kādreiz izskanējušas tādās leģendārās teātra izrādēs kā “Elizabete, Anglijas karaliene” un “Brands”. Albuma tituldziesma *Rozes gars* ar Jāņa Petera vārdiem ir Raimonda Paula veltījums Emīlam Dārziņam. Kompaktdiska vizuālo noformējumu veidojusi māksliniece Gita Treice.

Rīgā būs Modes mūzejs

Ar pazīstamā modes vēsturnieka un kolekcionāra Aleksandra Vasiļjeva kolekcijas tēru un aksesuāru izstādi “30. gadu elegance” 24. oktobrī Vecrīgā, Grēcinieku ielā 24, netālu no Melngalvju nama, durvis vērs Modes mūzejs.

Modes mūzeja izveide ir prievāta iniciatīva. Mūzeja veidotāja un vadītāja Nataļja Muzičkina ir Maskavas arhitekta, kuŗa jau vairākus gadus par savām istajām mājām dēvē Rīgu, atzīstot, ka Rīgas mērogs, brīnišķīgā arhitektūra un bagātīgā kultūras dzīve ir ideāli piemērota mūsdienu cilvēkam. Viņas senā ideja izveidot mūzeju ieguva konkrētākas aprises, kad Nataļja Muzičkina Rīgā satika savu seno paziņu Aleksandru Vasiļjevu. Viņa iero-

sinājums sadarboties ar prieku tika pieņemts, un tā radās Modes mūzejs sadarbībā ar Aleksandra Vasiļjeva fondu.

Starptautiskais Latgales grafikas simpozījs 2016

No 17. līdz 28. oktobrim Daugavpils Marka Rotko mākslas centrā norisināsies 5. Starptautiskais Latgales grafikas simpozījs. Daugavpils Marka Rotko mākslas centrs sadarbībā ar Mākslu pedagogu apvienību, rezidenču programmu ietvaros, jau piekto reizi organizē Starptautisko Latgales grafikas simpoziju. Starptautiskais Latgales grafikas simpozījs ir tikšanās, diskusija un radošs darbs Latgales kultūras telpā, kas vieno līdzīgi un atšķirīgi domājošos Latvijas un ārvalstu grafiķus, kuŗu mākslas izpausmes forma ir grafika.

Starptautiskā žūrija dalībai simpozijā izvēlējās 11 dalībniekus no deviņām pasaules valstīm. Simpozijā piedalās: *Zoran Mishe* (Maķedonija), *Laura Manfredi* (Itālija), *Vaida Varnagiene* (Lietuva), *Agnieszka Zawadzka* (Polija), *Robert Rabiej* (Polija), *Miroslav Mandic* (Serbija), *Jürgen Hörtzsch* (Vācija), *Taida Jesarevic Hefford* (Bosnija un Hercegovina), *Inga Heamagi* (Igaunija), *Irene Podgornik* (Itālija), Latviju simpozijā pārstāv māksliniece Anastasija Dubovska.

Melānijas chronika iekļauta Tallinas starptautiskā kinofestivāla konkursa skatē

Viestura Kairiša jaunā spēlfilma *Melānijas chronika* 21. novembrī piedzīvos starptautisko pirmizrādi Tallinas starptautiskajā kinofestivālā *Melnās naktis*. Festivālā *Melānijas chronika* izvēlēta par vienu no 12 oficiālā konkursa filmām.

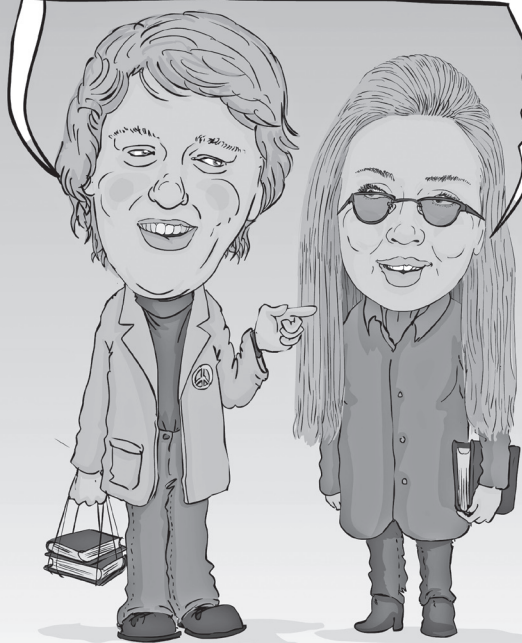
Aina no filmas

“Man ir liels gods, ka ar *Melānijas chroniku* starptautiskā auditorija tiks iepazīstināta Tallinas festivālā *Melnās naktis*, jo tā ir vislabākā vieta, kur pievērst uzmanību tematikai, kas saistīta ar Baltijas reģiona īpašo, turklāt kopīgo vēsturi. Filma tapusi, sadarbojoties dažādu valstu kino profesionāļiem, un tieši tas darba procesā *Melānijas chroniku* no nacionāla stāsta padarīja par universālu,” skaidroja Kairišs. Tallinas kinofestivāls šogad notiek 20. reizi, un otro reizi tas nostājies vienā rindā ar Kannu kinofestivālu, Venēcijas, Sansebastianas un citiem, kopumā 15 pasaules kinofestivāliem, kuŗus starptautiskā producentu apvienība *FIAPF* akreditējusi kā A klases festivālus.

Ziņas sakopojis P. Karlsons

HILLARY, SOME DAY YOU WILL BE PRESIDENT.

YEAH BILL, WHEN BOB DYLAN WINS THE NOBEL PRIZE:)

Vairāk lasiet 5. lpp. politisko komentāru // Karikatūra: Zemgus Zaharāns

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

“A Russian bear in the neighborhood” – šis virsraksts izpletās pāri visai lappusei Telavivas liberālā laikraksta “Haaretz” angļiskajā izdevumā. Ar “neighborhood” te domāts Tuvo Austrumu reģions. Un šo metaforu pēc būtības latviskojot, virsraksts būtu lasāms tā: “Krievu lācis pagalmā!”

“Haaretz” raksta autors ir šis arī ārpus Izraēlas ar interesi lasītās avīzes vadošais apskatnieks Amoss Harels. Viņš uzsver: “Kopīgais uzbrukums, ko uzsāka Krievijas un Sīrijas režīma kara aviācija, tika plānots kā kara noziegums, krasi pārkāpjot starptautiskās tiesības. Krievijas spēki un Asada kara aviācija tīšuprāt par mērķiem izraudzījās slimnīcas, ambulances, glābēju grupas, ūdens filtrēšanas ierīces un cilvēkus, kas stāv rindā pie maizes ceptuvēm”.

Harels raksta, ka šis barbariskās rīcības mērķis ir nokausēt iedzīvotājus un “radīt klejojošas bēglu

masas”. Un ja bēgli joprojām plūdis uz Eiropu un graus stabilitāti Eiropas Savienības dalībvalstīs, tas Putinam būs svarīgs sasniegums, piebilst raksta autors.

Krievu un amerikāņu eksperti likuši saprast laikraksta “New York Times” redakcijai, ka Putins ir lielummānijas apsēsts, bet pašnāvniecisku tendenču viņam nav, un viņš neriskēs militāru konfrontāciju ar ASV, ko Krievija neapšaubāmi zaudēs.

Citējis šo rindkopu, Amoss Harels konstatē, ka Izraēlas vadība Alepo traģēdiju “apiet ar klusēšanu”. Politiskās un diplomātiskās bremses var saprast, raksta Harels, “galu galā tas nebija Netanjahu, kas ielūdza krievu lāci pagalmā, un viņam jābūt piesardzīgam, kad tas lācis ir tepat blakus, bet tā ir morāli apšaubāma klusēšana, īpaši ņemot vērā atmiņas par holokaustu”.

Kamēr krievu lācis ārdās Sīrijā, Putins kurina kara histēriju

savā zemē, liekot Krievijas iedzīvotājiem aizmirst ekonomisko lejupslīdi un augošās grūtības un iedvest tiem “varoņgaru”: sak, “Dzimtene briesmās kā toreiz...”. Un lai rādītos paša zemes ļaudīm, tāpat kā “pūstošajiem Rietumiem”, ka viņš ir “vīrs kā nākas” (varētu teikt, “alfa-tēviņš”), Putins dūsmās par Amerikas “rusofobisko politiku” atcēla kādu diezgan otršķirīgu vienošanos ar ASV par plutoniju un izvirzīja Amerikai visai strupu un nekaunīgu ultimātu: ja amerikāņi vēlas korrekti sadarboties ar Krieviju, ir jāatceļ visas pret Krieviju vērstās sankcijas, jāatļūdzina visi zaudējumi, ko Krievija cietusi šo sankciju dēļ un, galvenais, vajag samazināt ASV militāro infrastruktūru un amerikāņu kara spēka kontingentus valstīs, kas iestājušās NATO aliansē pēc 2000. gada 1. septembra, sašaurinot tos līdz 2000. gada līmenim. Tas bija apzināti

brutāls ultimāts, ieturēts nacistiskās Lielvācijas stilā, lai neteiktu vairāk. Nolūks bija demonstratīvs: rādīt pigu, rādīt dūri.

No otras pusēs – par pļauku Putinam jāuzskata tas, ka bija jāatceļ viņa iecerētā oficiālā vizīte Francijā. Jau pirms plānotā vizītes datuma Francijas prezidents Olands, sašutis par krievu lāča ārējo Sīrijā, lika saprast, ka apšaubot šīs vizītes lietderību “pašreizējā momentā”. Putins savukārt saistīja savu vizīti Francijas prezidenta rezidencē – Elizejas pilī ar noteikumu, ka Olands kopā ar viņu svinīgi atklātu pašā Parīzes vidū, iepretim Francijas ārlietu ministrijai, grandiozo Krievu kultūras centru – ar zeltītu pareizticīgās baznīciņas kupolu, plašām izstāžu un konferenču telpām (un noklausīšanās ierīcēm...). Kad Olands atteicās šādi demonstrēt franču-krievu draudzību, vizīte tika atcelta.

Maskavā un Damaskā paziņots, ka Sīrija “uz visiem laikiem” un par brīvu atdod Krievijas rīcībā kara aviācijas bāzi Vidusjūras piekrastes joslā, un ne tikai bāzes personāls, bet arī ģimenes locekļi bauda pilnīgu neaizskaramību.

Putinam auga apetīte uz bāzēm, un viņš vērsās pie formāli vēl komunistiskās Vietnamas valdības: vai Krievija nevarētu atgūt stratēģiski svarīgo Kamranas kara ostu, kas līdz PSRS sabrukumam bija padomju Klusā okeana flotes rīcībā? Atbilde bija noraidoša: neatkarīgā Vjetnamā nepiešķir nekādas bāzes nevienai ārvalstij!

Tā kā Nobela miera prēmija Putinam pagāja secen, viņam nākas samierināties ar “Hugo Čavesas prēmiju par mieru un tautu suverēnitāti”, ko viņam piešķīra Venecuēlas prezidents Nikolass Maduro. Atšķirībā no Nobela miera prēmijas Putins šoreiz nesāņem ne centa.

Krievu lācis pagalmā!

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

KĀRLIS STREIPS

Pieņemu, nebiju vienīgais, kuram pagājušajā nedēļā žoklis atkārs uzziņot, ka šogad Nobela prēmija literatūrā piešķirta dziedātājam un mūziķim Bobam Dilanam. Noskatījos video, kurā Zviedrijas Karaliskās akadēmijas pārstāve par to paziņoja, un zālē sākās reakcija starp pārsteigumu un gavilēm. Vairāk tā pirmā. Akadēmija skaidro, ka Dilanam balva piešķirta par “jaunu poētisku izpausmju radīšanu Amerikas lielās dziesmu tradīcijas kontekstā.” Reakcija literātu pasaulē nebūt nebija viennozīmīga, franču tautības romānists Pjērs Asulīns paziņoja: “Dilana uzvārds pēdējo gadu laikā minēts vairākkārt, bet mēs vienmēr domājam, ka tas ir joks. Lēmums ir nicinājums rakstniekiem. Man Dilans patīk, bet kur ir literārais darbs? Manuprāt, Zviedrijas akadēmija pati sevi ir padarījusi par izsmieklu.” Toties rakstnieks Sālmans Rušdi *twitterī* rakstīja: “No Orfeja līdz Faizam, dziesma un dzeja allaž bijušas cieši saistītas. Dilans ir lieliskais bardu tradīcijas mantinieks. Lieliska izvēle.”

Mūziķu pasaulē paziņojums lielākoties raisīja urravas. Brūss Springstīns savā interneta vietnē rakstīja, ka Bobs Dilans viņu kā pusaudzi ir iedvesmojis, uzrunājis, Dilans ir rādījis ceļu chaosā, kāds Amerikas sabiedrībā bija pagājušā gadsimta 60. gados. Kanadiešu dziedātāja Bafija Seintmari rakstīja, ka patiesībā Dilans Nobela prēmiju bija pelnījis jau tad, kad viņam bija 25 gadi (patlaban viņam ir 75). Kāda cita mūziķe Kanadā ieteica – varbūt vajadzētu atsevišķu

Nobela prēmiju konkrēti mūziķiem?

Bobs Dilans dzimis 1941. gadā kā Roberts Alans Zimmermans. Par Dilanu viņš pārtapa tāpēc, ka cienīja velsiešu dzejnieka Dilana Tomasa darbus. Kādā intervijā Dilans par to visai nepieklājīgi bilda: “Tu piedzimsti ar nepareizo vārdu un nepareiziem vecākiem. Tā tas var notikt. Tu sevi sauc, kā pats vēlies sevi saukt. Te tomēr ir valsts, kurā ir brīvi cilvēki.” *Laika un Brīvās Latvijas* lasītājiem varu arī pateikt, ka Boba Dilana senči ir no mūspuses, konkrēti, mātes vecāki no Lietuvas, bet tēva vecāki no – Odesas Ukrainā. Bobs Dilans ir ebrejs, ivritā viņa vārds ir Šabtai zisl ben Avraham. Vēlāk viņš pārgāja uz kristietību, kādā intervijā vēlāk skaidrojot: “Jau pirms daudziem gadiem man teica, ka esmu pravietis. Es vienmēr atbildēju, ka neesmu pravietis. Viņi teica, jā, tu esi pravietis. Es teicu, nē, tas neesmu es. Viņi teica, tu noteikti esi pravietis. Viņi centās mani pārliecināt, ka esmu pravietis. Tagad es saku, ka atbilde ir Jēzū Kristū. Tad viņi saka, Bobs Dilans nav pravietis. Viņi to nevar saprast.”

Kad ASV prezidents Bils Klintonš Dilanam piešķīra Kenedija centra balvu, viņš teica: “Bobam Dilanam droši vien bijusi lielāka ietekme manā paaudzē nekā jebkuŗam citam māksliniekam. Ne vienmēr bijis viegli klausīties viņa balsi un dziesmu tekstus, bet savas karjēras laikā Bobam Dilanam nekad mērķis nav bijis apmierināt citus. Viņš ir traucējis mieram un radījis neērtības tiem, kuŗi ir pie varas.” Preziden-

tam taisnība. Nu, nav Bobam Dilanam nekāda skaistā balss. Kad viņš tikko bija sācis savu karjēru, laikrakstā *The New York Times* recenzents rakstīja: “Par Dilana kunga balsi var teikt daudz ko, bet skaista tā nav. Viņš apzināti cenšas aptvert nepieklājīgo Amerikas dienvidu laukstrādnieka skaistumu, kuŗš uz aizmugures balkona pauž pārdomas melodijā. Viņa notis dzirdama riešana, viņa dziesmās – degoša intensitāte.” Recenzents arī aprakstīja dziedātāja paskatu: “Dilans atgādina kaut ko starp koŗa zēnu baznīcā un bitniku. Viņam ir enģeļa paskats un nekārtīgs matu cekuls, ko viņš piesedz ar melnu velveta cepuri. Iespējams, viņam vajadzīgs kārtīgs skroderis, bet tad, kad viņš darbojas ar savu ģitāru, ermoņiku vai klavierēm un komponē jaunas dziesmas ātrāk nekā viņš tās spēj atcerēties, nav nekādu šaubu, ka viņš ir prātam neapmierams talants.”

Tāču Nobela prēmiju Bobam Dilanam nepiešķīra par balss kvalitāti, to piešķīra par to, ka viņa dziesmās ir dzirdama dzeja, pavisam konkrēti – dzeja. Nobela prēmija dzejniekiem piešķirta vairākkārt, pirmais bija indiešu dzejnieks Rabindranats Tagore, 1913. gadā, tad arī polietei Vislavai Zimborskai, 1996. gadā. Tomēr, nūdien, pirmoreiz tā piešķirta mūziķim.

Manuprāt, pelnīti, lai gan, ja Zviedrijas akadēmija meklēja dziedošu dzejnieku, acis varētu mest arī kanadiešu dziesminieka Leonarda Koena virzienā. Vēl viens mūziķis, kuŗam nav nekāda spīdošā balss, bet, ai, kādas

dziesmas, tostarp, piemēram, chrestomatiskais šedevrs “*Susanne*”. Taču arī par Dilanu var teikt, ai, kādas dziesmas! “*All Along the Watchtower*” rokenrola fāni pazīst, pateicoties netaiķa Džimija Hendriksa ugunīgajai versijai, bet tā bija Boba Dilana dziesma. “*Knocking on Heaven’s Door*” – vislabāk pazīstama Ērika Kleptona izpildījumā, bet arī tā ir Boba Dilana dziesma. Par visu vairāk chrestomatiskā “*Blowin’ in the Wind*”, kuŗu laika gaitā dziedājuši teju vai visi, kuŗiem nav slinkums. Veiksmīgākā versija komerciālā nozīmē bija folk-mūzikas trio *Piters, Pauls un Mērija* variants, ko viņi laida klajā vien trīs nedēļas pēc tam, kad pats Dilans bija laidis klajā albumu ar savu variantu. Marlēna Dītricha dziesmu dziedāja vācu valodā: “*Die Antwort weiss ganz allein der Wind*”. Leģendārajiem Čikāgas Piecišiem bija savs variants latviešu valodā – “Lai atbildi tam mums nedod tikai vējš, lai vējš brīvas pēdas neizdzēs.” Pats Dilans, kad dziesma debitēja naktsklubā, paziņoja, “tā nav nekāda protesta dziesma, jo es protesta dziesmas nerakstu.” Gadu vēlāk *Piters, Pauls un Mērija* dziesmu dziedāja manifestācijā Vašingtonā, tumšādai no amerikāņu tiesību labā, tajā pašā, kuŗā Martins Lutērs Kings nāca ar savu leģendāro “Man ir sapnis” uzrunu. Dziesma, kuŗā ir teksts “cikreiz ir lielgabala lodēm jālido, pirms tās uz mūžu tiek aizliegtas” un “cik ilgi var dzīvot atsevišķas tautas pirms tās beidzot ir brīvas” ... nu, varbūt tā nav protesta dziesma, bet ar sabiedrisku un politisku nozi-

mi tā ir noteikti. Un leģenda vēsta, ka tajā pirmajā reizē, kad Bobs Dilans “*Blowin’ in the Wind*” dziedāja naktsklubā, viņš nevarēja saprast pats savu rokenrolu un tāpēc atsevišķas rindas dziesmā vienkārši improvizēja.

Bobs Dilans savas garās karjēras laikā ir saņēmis dažādas balvas, tajā skaitā 11 *Grammy* balvas, arī ASV Kinoakadēmijas balvu par dziesmu “*Things Have Changed*” no filmas “*The Wonder Boys*”. Dilans ir izdevis neskaitāmi daudz albumu, plates ar oriģinālu mūziku, gan koncertierakstus, gan kaverversijas. Savos 75 gados viņš joprojām aktīvi koncertē, šomēnes, oktobrī, viņam paredzēti koncerti Kalifornijā, Arizonā, Ņūmeksikā, Teksasā, Oklahomā, Luizianā, Misisipi, Alabamā, Kentuki, Rietumvirdžīnijā. Pirmajā koncertā pēc tam, kad Dilans uzzināja, ka ir ieguvis Nobela prēmiju (ne tikai diploms un medaļa, bet arī gandrīz miljons dolāru), viņš par to pateica tieši neko. Pieticīgs cilvēks. Kad no cita prezidenta, Baraka Obamas, viņš saņēma Amerikas Prezidentālo brīvības medaļu, viņš arī teica tieši neko.

Man nav žēl, ka Bobs Dilans ir saņēmis Nobela prēmiju. Nevaru teikt, ka esmu viņa fans, kā jau minēju, viņa balss man īpaši neiet pie sirds. Bet saprotu, ka viņš mūzikas pasaulē ir paties milzis. Nu viņš ir milzis ar Nobela prēmiju. Visā Nobela prēmiju vēsturē to ir saņēmis 881 cilvēks un 23 organizācijas. Nedomāju, ka kopējā saņēmēju kvalitāte nu būtu samazinājusies.

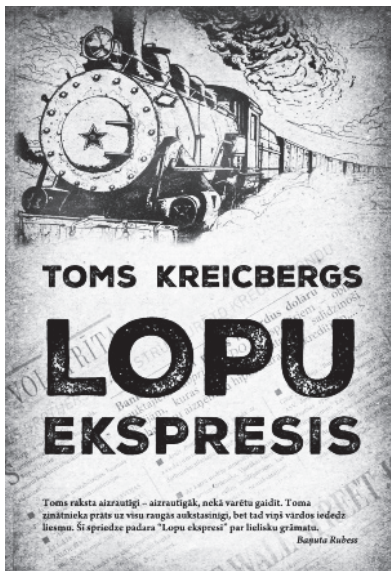
Dilans

EDUARDS SILKALNS

Grāmata par latviešiem nozīmīgu tematu

Toms Kreicbergs, *Lopu ekspresis*, romāns, apgāds "Zvaigzne ABC" 2016. g., 336 lpp.

Ieraugot Toma Kreicberga *Lopu ekspresis* vāka zīmējumu un tvaika lokomotīvi, kam (jādomā – sarkana) zvaigzne purnā, velkam lopu pārvadāšanai domātu vagonu rindu, potenciālam lasītājam jau skaidrs: te būs kārtējais romāns par padomju okupantu lielāko noziegumu pret latviešu tautu, mūsu cilvēku masveida deportāciju uz Sibīriju. Mums jau ir bijusi Ilonas Leimanes *Kailā dzīvība*, Rūtiņas U. *Vēl tā gribējās dzīvot*, Dzintras Gekas *Sibīrijas bērnu* sējumi. Liecību par dzīvi Sibīrijas izsūtījumā mūsu grāmatniecībā nav mazums. Tomēr taisnība vien ir tiem, kas saka, ka tik grandiozi noziegumi tautas atmiņā jāzaglabā mūžīgi. Katra jauna grāmata par deportāciju un Sibīrijas tematu tāpēc vien principā ir apsveicama, bet *Lopu ekspresis* liekas īpašu uzmanību izpelnījies ar to, ka tās autors dzimis 1985. gadā, necik tālu no puses gadsimta pēc 1941. gada

jūnija. Skaisti, ka "tiem, kas neaizmirst" (Rainis!) var pieskaitīt arī kādu, kas neaizmirstamo pats nemaz nav pieredzējis. "Šo grāmatu uzrakstīju Latvijai un Latvijas iedzīvotājiem," raksta autors savā grāmatas priekšvārdā. Paldies, Tom Kreicberg!

Grāmatas sākotnējā publicēšana angļu valodā ar *Tom Crosshill* vārdu un virsrakstu *The Cattle Express* nebūtu nosodāma. Vāciskais uzvārds Kreicbergs lasītājiem angļiski runājošās zemēs būtu ne mazāk grūti izrunājams kā latviskais Krustkalns, tāpēc vārda "tulkošana" angļiski šoreiz ir tikpat attaisnojama kā reiz profesora Gundara Ķeniņa pārdēvēšanas par Kingu. Ja angļiskā pirmraksta nolūks būtu bijis iepazīstināt nelatviešus ar mūsu tautas 20. gs. lielo traģēdiju, arī tad būtu bijis labi, jo cittaunieši to pazīst un saprot mazāk nekā mēs paši. Taču lasītājam liek saspringt autora priekšvārda turpinājums:

Rakstnieks iepazīst un iemācās pārvaldīt savu materiālu – valodu, tieši lasot. Jau kopš agras bērnības es lasu gandrīz tikai angļiski, jo literātūra, kuŗa mani uzrunāja, latviski nebija pieejama. Tāpēc man ir bagātīgi resursi angļu valodā. Literāro latviešu valodu es diemžēl neizjūtu tik labi, kā vēlētos.

Tādu skaidrojumu varētu sagaidīt no kāda angļiski runājošā zemē dzimuša cilvēka, it īpaši tad, ja tikai viens no viņa vecākiem bijis latvietis un ja viņa vienīgā saskarsme ar latvisko pasauli bijusi sestdienas skolā un/vai vasaras nometnē. Bet Toms Kreicbergs, ticiet vai ne, dzimis

Rīgā un ASV nonācis tikai tad, kad jau beidzis skolu ar visaugstāko prestižu Latvijā, proti – Rīgas Valsts 1. ģimnaziju. Diez vai pēc grāmatas parādīšanās šīs skolas latviešu un angļu valodas skolotāji būs sanākuši kopā apspriedē, lai padiskutētu par šo abu priekšmetu mācīšanas efektivitāti? Vai tad to lasītāju labad, kam sirdī iesēdušies pirmās Tautas Atmodas laikā atskanējušie vārdi "Man nav mīļākas valodas par latviešu valodu", savu viņiem nepatīkamo atziānos jaunais autors nevarēja pataupīt līdz kādam pēcvārdam, nevis sabojāt viņu lasīšanas prieku jau pašā sākumā?

Bet nu pie romāna satura. Gluži kā reiz pats autors, tā romāna varonis Pēteris Ostbergs 2006. gadā no Latvijas nonāk Amerikā un apbrīnojami viegli pēc vairākām intervijām tiek pie darba finanču pasaules pašā virsotnē, Volstrītā. Lasītājam, kam lielu naudas summu apgūšana, zaudēšana un tad atkal visa sākšana no gala ir sveša pasaule, aprakstītās manipulācijas, machinācijas vai operācijas finanču jomā varētu šķist par plašu un detalizētu. Pētera maigošanās un sekss ar meitenēm jau tad tekstā iebārstīti kā patīkams atslogs naudas tematam. Nauda un bauda ir Pētera galvenie dzeņļi Amerikā, ja arī naudas varēja būt mazāk, bet baudas vairāk romānos, kuŗus jau skolas laikā angļu valodā būs lasījis Toms.

Tomēr Pēteris nav tukšgalvis. Viņš apjēdz, ka ir bijuši pasaulē laiki un apstākļi, kad naudai un baudai cilvēku dzīvē nav bijusi

tikpat kā nekāda loma, bet kad augstākais mērķis bijis dzīvības saglabāšana, izvairīšanās no slimībām un sāpēm. Tā tas bijis 1941. gadā uz Sibīriju deportētajai Pētera vecmāmiņai Laurai Ostbergai. Pētera darbošanās nopietnākā, cienījamākā puse tad nu ir vecmāmiņas likteņa iemiesošana amerikāņu "lasītājiem" (jā, pēdiņās!) domātos komiksos. Komiksu zīmējumus grāmatas latviešu izdevumam, vismaz kā atsevišķus paraugus, bet bez cilvēku mutēs ielikta teksta, sarūpējis Mikus Duncis. Tomēr vecmāmiņas likteņi ir izstāstīti arī pašā Toma Kreicberga sarakstītajā tekstā.

Tīri kvantitatīvi ņemot, stāsts par Lauru un Sibīriju, šis dzīves nopietnības stāsts kā pretstats amerikāniskajai izlaidībai aizņem varbūt tikai kādu ceturto daļu no grāmatas lappušu kopskaita, bet tieši tas piešķir romānam "svaru". Tuvu grāmatas beigām, 325. lappusē, autors lūko Sibīrijas sižetu pietuvināt amerikāniskajam, iedomājoties, ka arī naudas taisītāji un no viņiem atkarīgie kaut kādā pārnestā nozīmē ir kā tādi braucēji lopu vilcienā, tomēr šādu pielīdzinājumu nevar uzskatīt par izdevušos. Jau dažas lappuses tālāk (330.) Pēteris saka:

Cilvēki domā, ka Volstrīta ir ļaunuma perēklis, kuŗā banķieri to tik vien plāno, kā sagraut ekonomiku. Taču vairums šo cilvēku ir parasti, glēvi, nekompetenti ļautiņi, kas darbojas vienīgi savās interesēs.

Uz kuŗiem tad nu Sibīrijas sižeta būtu attiecināmi vārdi "parasti, glēvi, nekompetenti

ļautiņi": uz lopu ekspresa "pasāzīeriem?", uz viņu apsargiem?, uz rikojumu devējiem no augšas? Dažkārt jau iznāk dzirdēt pārgudro atziņu, ka "cilvēki visā pasaulē ir vienādi", tomēr jēgpilnāk šķīstu Staļina laika Padomiju un mūsdienu ASV uzlūkot kā krasus pretstatus.

Dažas piezīmītes par valodu. Ražotāji un komersanti negrib, ka viņu produktu nosaukumus "izkropļo", pielāgojot tos dažādu valodu īpatnībām. Tāpēc, piemēram, Latvijā neredz afixas ar mudi "Dzeriet kokakolu", bet visur teikts "Dzeriet Coca-Cola". Bet ja Pēteris Volstrītā strādā naudas iestādē vārdā Arnis Brothers jeb, saīsināti, Arnis, vai tad viņam vismaz romānā, piemēram, nevarētu ļaut ierasties Arnī, nevis likt ierasties Arnis? (116., bet līdzīgi daudzviet!).

Kopš pag. gs. 50. gadiem, kad tur mīta un pulcējās ievērojami latviešu dzejnieki un mākslinieki, Helckičena (88., 233.) rajonu Ņujorkā turienes latvieši drīzāk sauc par Elles ķēķi.

Tautai, kam ir Nacionālā opera, Nacionālais teātris un tagad arī Nacionālais mākslas muzejs, uzmanīgāk jāapietas ar vārda "nacionāls" un tā atvasinājumu lietošanu. Kur Kreicbergs raksta par "desmitiem tūkstošu ebrēju, ko uz Latvijas zemes iznīcināja gan vācu, gan latviešu nacionālisti" (258), precīzāk būtu bijis runāt par vācu nacionālistiem un dažiem viņu latviešu līdzskrējējiem.

Grāmata pievelk ar to, ka vērā ņemama tās daļa ir par Latvijas 20. gadsimta vēsturē nozīmīgu tematu.

TERĒZE BOGDANOVA

Londonas latviešu kora koncerts īpašas gadadienas zīmē

15. oktobra vakarā Londonas *All Saints Notting Hill* baznīcu pieskandināja latviešu koristu balsis, Londonas latviešu korim un viņu viesiem – Luksemburgas jauktajam korim "Meluzīna" – vienojoties skaistā latviešu komponistu daiļradi suminošā koncertā, kas arī atzīmēja īpašu un ļoti nozīmīgu gadadienu Londonas kora ilggadējai diriģentei Lilijai Zobens.

Londonas latviešu koris jau tradicionāli klausītājus priecē ar rudens koncertu, taču šoreiz tas izvērtās par neaizmirstamu notikumu ne tikai Luksemburgas latviešu kora līdzdalības dēļ, bet tamdēļ, ka tas iezīmēja 40. gadadienu, kopš Londonas kori pirmo reizi diriģēja nu jau tā ilggadējā diriģente Lilija Zobens.

Koncerta programmu veidoja latviešu kora mūzikas klasiku kompozīcijas: gan jau iepriekš dzirdētas, gan mazāk zināmas. Koncertu atklāja abu koru veidots kopkoris, nodziedot Pētera Barisona "Latvijā", Jāzepa Vītola "Upe un cilvēka dzīve" un Pētera

Plakida "Ar dziesmu dzīvībā". Turpinājumā Londonas latviešu koris diriģentu Lilijas Zobens un *Leslie East* vadībā, kā ikvienā savā koncertā, sumināja kora tēvu – dibinātāju un pirmo diriģentu Albertu Jērumu, priecējot ar trīs viņa tautasdziesmu apdarēm: "Šūpo mani, māmuliņa", "Ej, saulīte, drīz pie Dieva" ar solistēm Heli Metsmaa-Pētersons un Vitu Milleri, kā arī "Māsiņas atvadu deju". "Ej, saulīte, drīz pie Dieva" L. Zobens ir ļoti īpaša dziesma, jo tieši šo viņa savulaik diriģēja 1993. gadā – XXI Vispārējo latviešu dziesmu un XI deju svētku nobeiguma koncertā Mežaparka estrādē. Netika piemirsts arī kora draugs un līdzgaitnieks – Londonā dzīvojušais trimdas komponists Helmers Pavasars, no kuŗa plašā repertuāra šoreiz tika atskaņotas divas kompozīcijas: "Viens vienīgs vārds" un korim tā 21. dziesmotajā gadā īpaši tapusi tautasdziesmu apdare "Viņpus Rīgas suņu muiža".

Pēc tam klausītājiem bija iespēja dzirdēt viesu – Luksem-

burgas kora "Meluzīna" sadaļu. Kora māksliedziskās vadītājas Jūlijas Norveles vadībā viesi priecēja ar Richarda Dubras "Ave Maria" un šī gada lielā jubilāra Pētera Vaska "Pater noster" un "Madrigāli".

Koncerta otro daļu Londonas latviešu koris ar diriģentēm L. Zobens un Andru Zobens-East priekšgalā aizsāka ar Ērika Ešenvalda "Seši mazi bundzinieki", to teatrāli izspēlējot, Paula Dambja "Vakars nāca", kas bija pirmā dziesma, ko tieši pirms 40 gadiem L. Zobens diriģēja Londonas latviešu korī, Tālivalža Ķeniņa "Saulīt' vēlu vakarā" un Raimonda Paula "Ogres siciliāna" ar solistēm Lienī Grundmani un Almu Ulmani. Savukārt luksemburģieši priecēja ar Selgas Mencas "No tālienes es pazīnu", Volfganga Dārziņa "Birzēm rotāts Gaiziņš" un Valda Zilvera "Šī diena".

Noslēdzošajā koncerta daļā kopkoris vienojās trīs dziesmās: Raimonda Paula "Pacel galvu, baltā māt!", Zigmara Liepiņa "Es atnācu uguntiņu", Mārai Puķītei

Lilija diriģē ar meitu Andru rokā, 1985. gads

un Alisei Virbulei izpildot solo partijas, kā arī nu jau par klasiku kļuvošo 2013. gadā notikušo XXV Vispārējo latviešu dziesmu un XV deju nobeiguma koncerta noslēdzošo kompozīciju – Ērika Ešenvalda "Dvēseles dziesmu", kur solo dziedājumus izpildīja Andra Zobens – East un *David Clarke*.

Klausītāju ovācijām norimstot, tika sumināta L. Zobens viņai tik nozīmīgajā gadadienā. Sveicēju vidū bija arī leģendārais dziesmu svētku virsdiriģents Edgars Račevskis, kuŗš uzteica

korus un diriģentus par lielisko koncertu un pateicās L. Zobens par viņas ilggadējo kalpošanu kora kultūras uzturēšanā un kopšanā. Viņš arī ielūdza abus korus uz 2018. gada 18. novembra sadziedāšanās koncertu Latvijas universitātes Lielajā aulā. Luksemburgas kora mākslinieciskā vadītāja norādīja, ka ar tādiem cilvēkiem kā Lilija, kas tautas kultūras tradīciju kopšanai ir veltījusi tik lielu daļu savas dzīves, Latvijai ir jālepojas.

Pēc lielajiem ziedu klēpjiem un emocionālajiem pateicības un apsveikuma vārdiem kopkoris un klausītāji vienojās kopīgā "Pūt, vējiņi!" dziedājumā.

Liels paldies Londonas kora diriģentiem Lilijai Zobens, viņas vīram *Leslie East* un meitai Andrai Zobens-East, kā arī Luksemburgas kora mākslinieciskajai vadītājai Jūlijai Norvelei par īpašu un neaizmirstamo koncertu. Lai Lilijai Zobens veselība un izturība turpināt kopt un uzturēt savu mūža prieku un darbu, kordziedāšanu un Londonas latviešu kora vadīšanu!

“Kādam to vajadzēja pateikt”

Vilis Vītols intervijā Ligitai Kovtunai pēc viņa grāmatas “Pārdomas par Krieviju” nākšanas klajā

Publicists **Otto Ozols**:

Vilis Vītols ir nozīmīgs 20. gadsimta liecinieks, pieredzējis dažādas valstu iekārtas – dzimis Ulmanī laikā Latvijā, piedzīvojis krievu un vācu laikus, kā bēgļu bērns vērojies Vācijas demokrātijas atdzimšanu no briesmīgā nulles punkta, Venecuēlā strādājis gan diktatūras, gan ilgstošas demokrātijas periodā. Arī par Latvijas atjaunošanas laiku pēc padomju okupācijas viņš var spriest kā aculiecinieks, jo bijis kopā ar savu valsti grūtās un labos brīžos. Viļa Vītola grāmatās savijas viņa bagātīgā pieredze un plašās zināšanas.

Par šo grāmatu varu teikt pavisam vienkārši – skarbi, godīgi, precīzi. Un satricinoši. Kādam to vajadzēja pateikt. Vilis Vītols ir to izdarījis.

Grāmatā ir arī Eiroparlamenta deputātes **Sandras Kalnietes** priekšvārds, kurā viņa, starp citu, raksta:

Ilgī strādājot diplomātiskajā dienestā un nu jau otro sasaukumu Eiropas Parlamentā, vienmēr esmu sašutusi, saskaroties ar illūziju un nepatiesību pilnajiem pieņēmumiem par Krieviju, kas Rietumeiropas lielākajās valstīs ir veidojušies kopš Katrīnas II valdīšanas laika un kas ir tik pašpietiekami iesakņojušies, ka turpina plaukt pat pēc asiņainajiem notikumiem Ukrainā. Eiropiešu atmošanās notiek pārāk gausi, jo neērta un satraucoša ir patiesība, ka pēc Krimas aneksijas un iebrukuma Austrumukrainā ir beidzies laikmets, kurā valstu sadzīvošana un līdzspastāvēšana balstījās starptautiskajās tiesībās un līgumos. Spēka politika ir atgriezusies Eiropā, un šo jauno īstenību miera kultūrā uzaugušajām eiropiešu paaudzēm ir grūti pieņemt. Tomēr tā būs jāpieņem, ja mēs vēlamies nosargāt savas valstis un mūsu sabiedrības modeli.

Vilis Vītols noteikti ir optimists, jo viņš ar savām “Pārdomām par Krieviju”, kas nu papildējas tam milzīgajam rakstu darbu kalnam, kas jau sacerēti par šo tematu, cer atmodināt “apburto princesi Eiropu” no tās nomoda sapņiem un illūzijām par Krieviju. Un tādu nomoda sapņu, illūziju un mītu Eiropā ir daudz.

Jau pagājis kāds laika sprīdis, kopš tava grāmata ir pie lasītāja. Kāda bijusi reakcija? No savas puses varu minēt divus faktus – kādā Sibīrijas bērnu tikšanās reizē mācītājs Guntis Kalme to pasniedza Dzintrai Gekai, teikdams: “Šī ir aizvadītā gada vērtīgākā grāmata.” Un kāds nejausi satikts Latvijas kultūras darbinieks jautāja: “Vai izlasīji Vītola grāmatu? Kādam to vajadzēja izdarīt!”

V. V. Lielākoties esmu saņēmis sirsnīgus apsveikumus. No krievu puses – Latvijai lojālie pagaidām nav teikuši neko, nelojālie – lamājuši grāmatu un mani.

Nopirku populārāko krievu avīzi *Vesti Segodnja*, lūk, te tā

ir, – pirmo lapu rotā liels tavs portrets, 4. lappusē puslapu garš apskats, kurā apstāstīta tava biogrāfija, pēdējās rindkopās teikts, ka savā grāmatā tu dod rekomendācijas Rietumiem, kā tikt galā ar pēdējo “ļauņuma imperiju”, un paliec nesodīts par to, ka mudīni iznīcināt kaimiņvalsti... Raksta autors ir Nikolajs Kabanovs, tas pats, kurš reiz tēloja, ka nošņaucas Latvijas karogā.

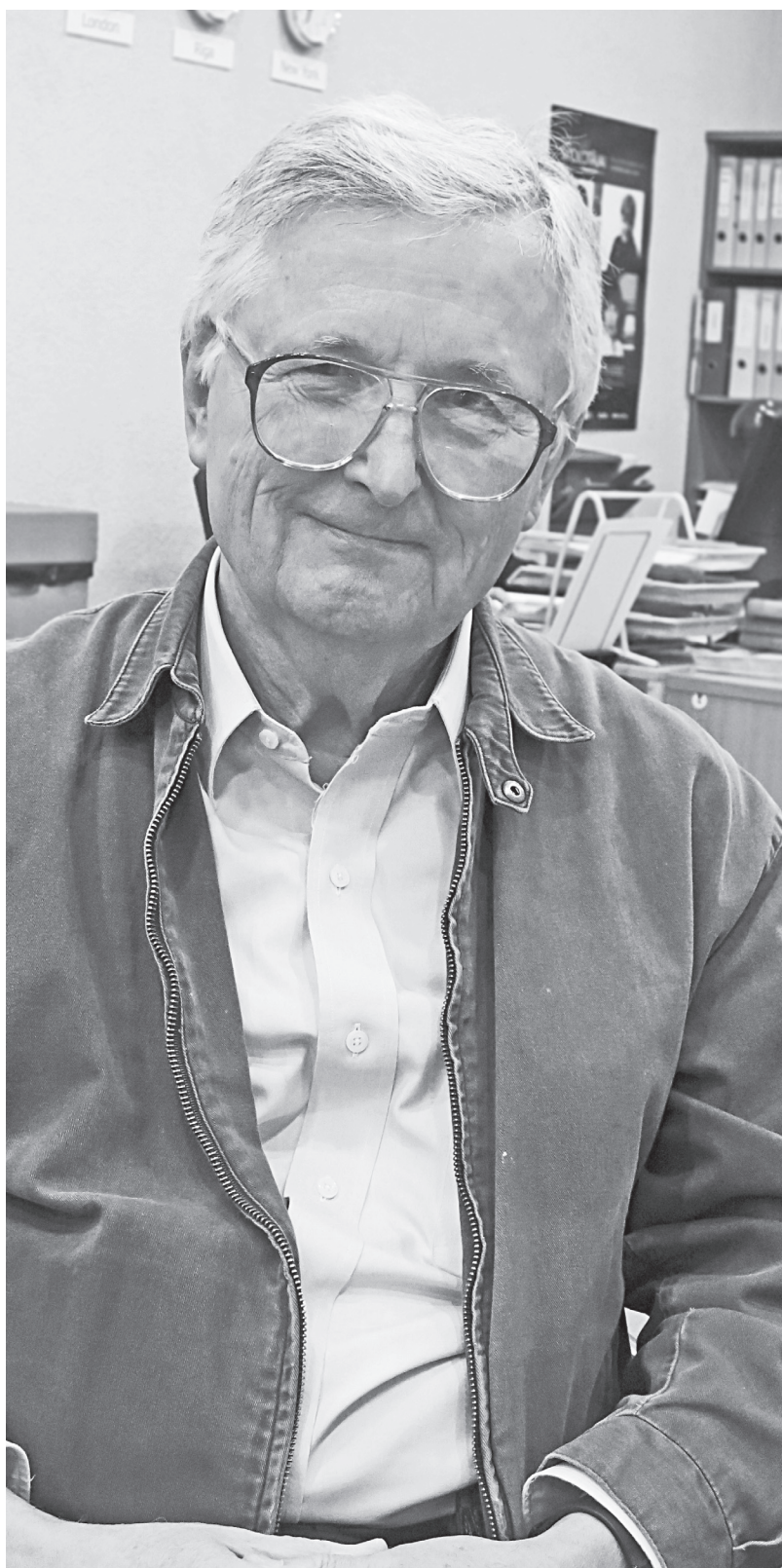
Mums, katram godprātīgam latvietim, savu iespēju robežās ir jādara kaut kas Latvijas labā. Es izjutu par savu pienākumu uzrakstīt šo grāmatu. Jo redzu, ka neviens cits to tik atklāti un tieši neņemas pasacīt. Taču – nepārprotiet mani. Krievija nebūtu nolīdzināma ar zemi, kā romieši izdarīja ar Kartāgu. Krievija ir tikai jāsadala, kolonijas jāatbrīvo, kaimiņvalstīm jāatdod atņemtās zemes, un krievu tautai jāpalīdz dzīvot mierā, labklājībā, patiesā demokrātijā un satiecībā ar kaimiņiem, visā, ko viņi paši neprot sasniegt.

Vai tavā paziņu lokā ir krievi? Nedaudzi, bet redzu manu mazbērnu skolasbiedrus – Latvijas krievu atvases, ko īstenībā gribu saukt par krievu izcelsmes latviešiem, – viņi ir pozitīvi, gudri jauni cilvēki, un esmu diezgan pārliecināts, ka viņi jau ir iedzīvojušies latviešu sabiedrībā, ir lojāli mūsu valstij. Domāju, ka tādu ir vismaz puse no Latvijas krieviem.

Pēc uzturēšanās atļauju “slūžu” atvēršanas Latvijā ir ienācis daudz krievu, kas sevi lielākoties pozicionē kā Latvijai lojālus, izsaka gatavību iedzīvoties mūsu vidē, apgūt valsts valodu. Ciktāl tu tam tici?

Domāju, ka vairākumam tiešām varam ticēt. Amatciemā, pie Cēsīm, kur mums ir māja, dzīvo vairākas krievu ģimenes, kas te nopirkušas īpašumus. Viņi savus bērnus sūta latviešu skolās, ir iekļāvušies mūsu vidē. Viņi aizbraukuši prom no Krievijas, jo droši vien ir neapmierināti ar Krievijas korumpēto režīmu. Pieņemu, ka viņi vēlas stabilitāti un drošību, arī saviem īpašumiem. Šī situācija ir līdzīga ar Venecuēlu, kur cilvēki, kam ir kāda lieka nauda, to nogulda ASV bankās. Viņi neuzticas Venecuēlas valdībai. Kopš brīža, kad pie varas nāca Čavess un arī Maduro valdības laikā noteicošie ir ekstrēmi kreisie un populistiski vai vienkārši nekompetenti cilvēki, kas tikuši pie varas, bet neprot valsti vadīt. Venecuēla pamazām ir novesta situācijā, kad trūkst zaļu, trūkst ēdamā, nav stabilas un nepārtrauktas elektrības un ūdens piegādes. Šobrīd tur tautai klājas pat sliktāk nekā komunistiskajā Kubā. Tagad arī no Venecuēlas cilvēki brauc prom.

Un tomēr – vai krievu masveida ierašanās Latvijā nedara bažīgu? Diplomāti labi zina, ka darbojas t. s. Karagodina doktrīna, kas dod arī praktiskus padomus, kā veicināt Krievijas ideoloģijas iedzīvināšanu

Vilis Vītols: “..starp cilvēkiem ir kāds zināms procents muļķu. Jo vecāks kļūstu, jo par to pārliecinātos arvien vairāk. Viena no muļķības pazīmēm ir neprasme atšķirt svarīgo no mazāk svarīgā. Kā tai stāstā par lāci, kas nosita mušu uz sava saimnieka vaiga...”

tuvējās kaimiņvalstīs, par īpašu mērķauditoriju izvēloties skolu jaunatni, sirmgalvjus, tātd – visvieglāk ietekmējamo auditoriju.

Runājot par minētajām uzturēšanās atļaujām – tā lielā kļūda no Latvijas politiķu puses bija tā, ka finansiālā ieguldījuma summa par to ir daudz, daudz par zemu. Kanada šādā situācijā prasa 1 miliona dolaru ieguldījumu ar zināmiem noteikumiem. Latvijai vajadzēja prasīt 1 miljonu eiro. Iebrauktu mazāk cilvēku, bet tie būtu vērtīgāki mūsu valstij – ar to domāju ne tikai ekonomisko ieguldījumu.

1940. gadā un pēc tam pasaulē lielvalstis glēvi noraudzījās, kas notiek Padomju Savienībā... Vai nesaskati paralēles?

Nē, ne gluži. Daudzi cilvēki patiesi bēg no Krievijas režīma, lai nodrošinātos pret Putina patvaļu. Bet esmu pārliecināts, ka noziegums pret Latvijas valsti ir krievu skolu uzturēšana. Nav jābūt īpaši gudram un tālredzīgam, lai saprastu, ka te tiek audzināta “piektā kolonna” – jauna paaudze, kas būs naidīgi noskaņota pret Latviju. Ne jau visi, protams, bet riski ir pārlieku lieli. No kā mēs baidāmies, ja pamazām liksim krievu skolām pāriet uz latviešu valodu? No reakcijas, skandāla? Nu, un? Atcerēsimies, kā Tallinā nogāza “bronzas zaldātu” Aļošu – izsita pāris logu un viss. Dzīve rit tālāk. Pietiktu taču ar to vien, ka krievu skolām atņemtu valsts finansējumu.

Nesen Saeimā apsprieda likumu par nelojālu skolotāju un skolu direktoru nekavējošu atļaišanu no darba. Pirmā, kas par to publiski protestēja, bija vietējā vidē pazīstama latvietē, latviešu valodas un literatūras skolotāja...

Nu, bet vai man tev jāstāsta, ka starp cilvēkiem ir kāds zināms procents muļķu. Jo vecāks kļūstu, jo par to pārliecinātos arvien vairāk. Viena no muļķības pazīmēm ir neprasme atšķirt svarīgo no mazāk svarīgā. Kā tai stāstā par lāci, kas nosita mušu uz sava saimnieka vaiga...

Nākamais jautājums būs provokatorisks – vai tev nešķiet, ka ar tavu grāmatu varētu notikt tāpat kā ar pretalkohola literatūru – īstais adresāts jau to neizlasīs?

To es nevaru ietekmēt. Bet savu jūtos izdarījis – kā teicu mūsu sarunas sākumā. Un grāmatu lasītāju skaits Latvijā tomēr lēšams tūkstošos.

Redz, Okupācijas muzeja projekts, kā cerams un ticams, uz Latvijas simtgadi tiks īstenots. Kā būs ar Likteņdārzu?

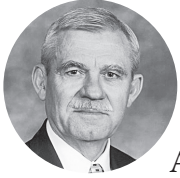
Tas, ka *Likteņdārzs* tiks pilnībā izveidots, nu vairs nav ne mazāko šaubu, bet – vai tieši uz Latvijas simtgadi? Tas tomēr ir ilglaicīgs projekts, kas tiek īstenots ar tautas ziedojumiem un rit lēnām. Domāju, ka nav jāraizējas, cik lielā mērā *Likteņdārzs* tiks izveidots tieši uz valsts nozīmīgo jubileju – varbūt to veidosim vēl gadus desmit, divdesmit. Galvenais, ka projekts ir neatgriezenisks, ka tas ir iedvesmojošs. *Likteņdārzs* tiek veidots ne tikai kā piemiņa tiem vairāk nekā 600 tūkstošiem cilvēkiem, ko Latvija pazaudējusi aizvadītajā gadsimtā. Te mēs pieminam arī divas spožas minētā gadsimta uzvaras – mēs, maza valsts, uzvarējām lielus pretiniekus, nodibinot savu valstiskumu 1918. gadā, un atjaunojām neatkarību 1991. gadā. Un šīs uzvaras nenāca kā dāvana – pirmā tika izcīnīta ar ieročiem, otrā – ar gudrību un pareizu rīcību. *Likteņdārzs* ir sākotnēji iecerēts arī kā vieta, kur smelties spēku nākotnes darbiem.

Vitolu fonds īstenībā sākas ar trimdas latviešu ziedojumiem. Nu trimdas investīcijas strauji sarūk. Kā tas ietekmē fonda darbību?

Arvien vairāk ziedojumu nāk no Latvijas. Turklāt – ar tendenci pieaugt. No trimdas nāk nozīmīgi testamentārie ziedojumi, par ko esam ļoti pateicīgi

Likteņdārza “Kokneses fonds” rīko arī gleznu izsoles, no kurām nāk ieņēmumi.

Ar katru gadu nedaudz mazāk, tomēr nozīmīgi. Zinām taču, ka ārzemju latviešu mājās ir daudz mākslas darbu, par kuriem jaunākās paaudzes cilvēkiem ir maz intereses. Mēs tos labprāt pieņemam un cenšamies pārdot izsolēs. Arī tā ir iespēja palīdzēt, iesaistīties mūsu darbā Latvijai. Un visiem ziedotājiem sirsnīgs paldies!

ANDREJS MEŽMALIS, DV priekšnieks

GUNĀRU ASTRU PIEMINOT

Brīvības cīņām Gunāram Astram š. g. 22. oktobrī apritētu 85 gadi, ja vien viņš būtu piedzīvojis Latvijas neatkarību. Žēl, bet 1988. gada 6. aprīlī sveša vara aizrāva viņu nāvē un mūžībā, jo viņš iestājās par latviešu tautu, latviešu valodu un Latvijas neatkarību Padomju savienības brutālos, nelegālos un nežēlīgos okupācijas laika posmos 1940. – 1941. un 1944. – 1991. gados. Gunāra Astras vārdi runā paši par sevi:

“Tas nav netišām un nav vien-alga, ka mūsu skaistā, dzimtā un bagātā valoda tiek izspiesta no sapulcēm, kabinetiem, iestādēm, lozungiem, ka tā aizvien vairāk tiek noplicināta un izkropļota.”

“Man sāp, un es jūtos pazemots, kad man jākonstatē, ka manai dzimtajai valodai jāie-raujas rezervātos – Brīvdabas muzejā, uz dažu teātru skatu-vēm, masu informācijas darbī-bā. Un arī tur to lēni un pārlie-cinoši atspiež dižā krievu mēle.”

“Man sāp, un es jūtos pazemots, kad man jākonstatē, ka lie-lum lielais vairākums Latvijā dzi-mušo un augošu krievu nemā-cās un negrib prast latviešu valo-du, ka vidusskolas absolventam krievam latviešu valoda ir nievu un nīrgāšanās objekts un neviens eksaminators šīs valodas prašanu no krievu skolēna neprasa, bet latviešu skolēnam krievu valodas prašana ir pilnīgi obligāta.”

GUNĀRS ASTRA. UN CITI

“Dzīli apvainots un pazemots es jūtos tad, kad man veikalā, iestādē, transporta līdzeklī vai citā Latvijas sabiedriskā vietā jāsaduras ik uz soļa ar augst-prātīgu, šovinistisku attieksmi pret manu valodu.”

“Mani šeit (Padomju Savienības tiesas priekšā) ir atvedusi mīlestība un cieņa pret manu tautu, kā arī varmācīgie pasākumi, kas vērsti uz manas tautas dvēseles nonicināšanu un noplicināšanu. *Sen patiesības akās ūdens rūgts, ar meliem sajaukts, nedzīsina slāpes...*”

“Pirms 9 dienām, 6. decem-bri (1983. g.), bija Somijas valsts svētki... Šā gada 5. decem-bri *Izvestija* atzīmē: PSRS

Gunārs Astra 1983. gadā ieslodzījumā // Foto: Leona Astras privātais arhīvs

un Somijas ilggadējās nemi-nīgi draudzīgās kaimiņattie-cības var būt par piemēru mie-rīgas līdzāspastāvēšanas poli-tikai.... Savā laikā vienādi svi-nīgi Krievija paziņoja, ka tā uz mūžīgiem laikiem atsakās no jebkādam suverēnām tiesībām gan uz Somijas zemi un tautu, gan uz Latvijas zemi un tautu, ievērojot šo tautu noteikti pausto gribu uz neatkarības pastāvēšanu. Kādēļ tad Rīgā 18. novembrī nesānca svini-

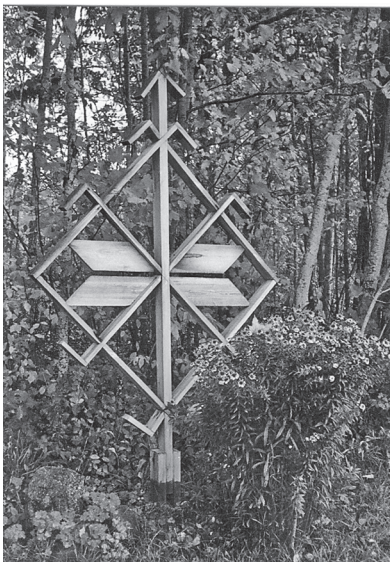
gais kongress? Kādēļ 18. no-vembris netiek atzīmēts?”

“Es ticu, ka šis laiks izgaisīs kā ļauns murgs. Tas dod man spē-ku šeit stāvēt un elpot.”

Daugavas Vanagu Centrālās valdes (DV CV) prezidijs Dauga-vas Vanagu organizācijas vārdā aicina visas Latvijas pašvaldības un skolas, kā arī latviešu skolas ārzemēs izsludināt laika posmu no š. g. 22. oktobra līdz 2017. gada 22. oktobrim par Latvijas brīvības cīņāja “Gunāra Astras

piemiņas gads” un atzīmēt šo laika posmu ar dažādiem atceres vai piemiņas sarīkojumiem visos Latvijas novados, pilsētās un skolās, kā arī visos latviešu centros un skolās ārzemēs. DV CV ir iz-devusi grāmatu “GUNĀRS AST-RA. UN CITI”, kas tagad tiek izplatīta Latvijas skolām ar aicinā-jumu skolu direktoriem, lai 9. – 12. un 6. – 8. klašu skolēni pie-dalās literāro un vizuālo radošo darbu konkursā „Vai tu pazīsti Gunāru Astru?”

Brāļa Harija Astras stāsts

nostaigāt lemts nedaudziem. Šī ceļa staigātājs ir ar daudzšķautņai-nu raksturu, ātras dabas, ne vien-mēr objektīvs savos spriedumos un darbos. Būdam sarežģīta laikme-ta liecinieks, neatlaidīgi meklē jēgu un patiesību dzīvē un savu vietu tajā.

Ģimenē ieaudzinātie morālie un garīgie pamatpostulāti neļauj samierināties un kaupt vilku ba-ram līdzī. Asais prāts mokoši meklē savu ceļu bez kompromisiem ar savu sirdsapziņu. Bet to nepiedod valdošais režīms, un 31 gadā vecu-mā sākas ērkšķu ceļš (no šī paša dzīvokļa), kurš Gunāram jānoiet (izņemot sešus gadus nosacīti brī-vībā) līdz nāves stundai 57 gadu vecumā. Gandrīz 20 gadus dažā-du režīmu lēģeros. Ar sakropļotiem locekļiem, sābeigtu veselību, taču morāli nesalieks un līdz savas dzīves pēdējai stundai nenodo-dams savu pārliecību un nezaudē-dams ticību savas tautas nākotnei.

– Es ticu... – ar šiem vārdiem Gu-nārs beidza runu savā pēdējā vār-dā Augstākās tiesas zālē, un šie vārdi lasāmi arī uz ēkas fasādes – piemiņas plāksnē, kas vēsti, ka šeit tiesāts un notiesāts jau otro reizi “padomju tautas sevišķi bīstams noziedznieks” – Gunārs Astra.

Arvien vēl ticam...

Gunāra 75 gadu jubilejas reizē iztaisīju un savas lauku mājas mežmalā uzstādīju “kenotafu”, pie kuŗa, vairs nevarēdami aizbraukt uz Meža kapiem, piemiņas dienās aizdedzinām svečiti.

Harijs Astra

Manam brālim Gunāram 22. oktobrī – 85! Sadomāju redakcijai nosūtīt mazu fragmentu no ma-nām atmiņu piezīmēm.

... Mārim ripo sestais gadiņš, kad pasaulē nāk brālītis. Ierodas, Mā-rim nemanot un pēkšņi. Maskavas ielas dzīvoklī balti klāts galds. Uz tā mātes rakstīta zīmīte. Tā mācī-tājam, bet kas tur rakstīts, Māris jau zina, un kad mācītājs Maldo-nis jautā, kā tad sauksim mazo brālīti, Māris nešaubīdamies at-bild – par Gunāriņu. Un vecāka-jam brālim šķiet, ka vārdu brālītis sev izvēlējis pats, māte to tikai uzrakstījusi uz zīmītes.

Tā tika dots vārds un nokristīta mazā dzīvība, lai tā sāktu savu ceļu zem šīs saules kā kristīts cil-vēkbērns. Lai sāktu savu dzīves ceļu, kā to sākuši visi, bet to beigtu ērkšķainu un traģisku. Šādu ceļu

Stāstīsim pasaulei Rūtiņas ciešanu stāstu!

“Vēl tā gribējās dzīvot” ir latviešu meitenes Rūtas Upītes skarbo atmiņu stāsts par viņas ciešanām Sibīrijā, ko mēdz salīdzināt ar Annas Frankas zināmo dienasgrāmatu. Rūtiņas grāmata nāca klajā Amerikā 1978. gadā apgādā Grāmatu Draugs.

Redakcija sagatavojusi izdošanai šo grāmatu latviešu, angļu un krievu valodā. To vēlamies darīt pieejamu pēc iespējas plašākam lasītāju lokam, jo nekas taču tā nepārlicina un neuzrunā kā perso-nisku pārdzīvojumu stāsts. Pasaulei ir jāzina, cik daudz ļaunuma nodarījusi totalitārā vara un tās pakalpiņi kā pavisam konkrētam, nevainīgam cilvēkam, bērnam, tā visai mūsu tautai.

Ieņēmumus no grāmatu pārdošanas ziedosim Okupācijas muzejam.

Ja arī jūs nolemjat piedalīties grāmatas izdošanā (būs trīs atsevišķas grāmatas – latviešu, angļu un krievu valodā, naudu tipografijas apmaksai (kopā nepieciešami EUR 3500) jūsu iespēju robežās ieskaitiet biedrības “Laiks-BL” kontā:

Biedrība “Laiks-BL”

Reģ.Nr. 40008190840

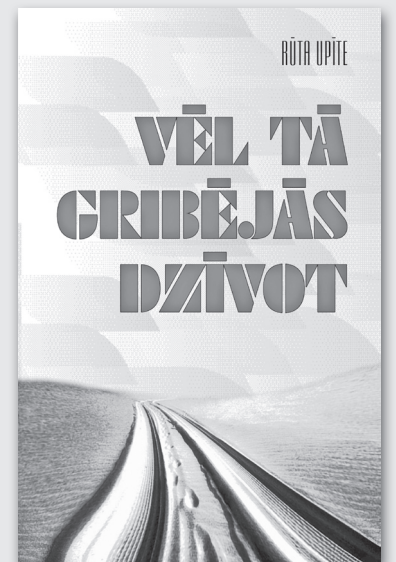
K.Valdemāra 106/108-73, Rīga, LV-1013

Konts: LV60UNLA0050018705154

AS SEB banka, kods UNLALV2X Rīgā

Dāvāsim šīs grāmatas Latvijas bibliotēkām un skolām!

Dāvāsim arī saviem cittautu draugiem un paziņām!

ILZE ATARDO

Kā top “Eslingenas” uzvedums?

Dziesmuspēles “Eslingena” iestudējuma pirmie mēģinājumi Bērzainē, Vācijā, 2016. gada 7. – 9. oktobrī

Kāda iemesla pēc oktobrī latviešiem no Eiropas malu malām braukt uz Vācijas dienvidiem? Nē, tas nav *Oktoberfest*. Tas ir mēģinājums Alberta Legzdiņa, Lolitas Rīmanes un Andra Rīmaņa dziesmuspēlei “Eslingena”.

Sarīkojuma “Eslingenas Dziesmu svētkiem – 70!” galvenie rīkotāji, Štutgartes biedrība “Saime”, svētkus nespēj iedomāties bez šīs dziesmuspēles, kuŗas stāsts dzimis trimdas latviešu Eslingenā un kuŗš izskanēs uz Eslingenas skatuves, tādējādi veidojot īpašu saikni starp laikiem, notikumiem un cilvēkiem.

Idejas īstenošanā aktīvi iesaistījās jaunizveidotā darba grupa – Štutgartes latviešu kultūras biedrība “Saime” tā priekšsēdētājas Lauras Putānes vadībā, Milānas latviešu kuŗa diriģente Ilze Atardo un režisors Jānis Mūrnieks no Rīgas. Vasara un rudens cēliens pagāja, aktīvi un neatlaidīgi meklējot solistus, koristus un deļotājus, lai “Eslingenas” stāsts, ko caurvij, protams, arī milas līnija, varētu īstenoties nu ļoti īsā mēģinājumu procesā. Līdz izrādēm, kuŗas notiks 2017. gada 17. un 18. jūnijā Eslingenas teātrī, klātienē paredzētas tikai trīs nedēļas nogales, un šai laikā visam jātop gatavam. Tāpēc jau pirms satikšanās visi dalībnieki aktīvi gatavojās savās mājās pēc sagatavotiem balsis ierakstiem un notīm.

Pirmo mēģinājumu sesiju viesmīlīgi piekrita uzņemt un līdzfinansēt Latviešu centrs Bērzainē Freiburgā, Vācijā.

Tā piektdienas, 7. oktobra, vakarā te sabrauca un salidoja

radošie latvieši no tuvākām un tālākām Eiropas pilsētām – individuāli un grupās. Visplašāk pārstāvēts bija Frankfurtes latviešu sieviešu koris “Silava”, Milānas latviešu koris, Dublīnas koris “eLVē”, kā arī solisti no Bāzeles, Kopenhāģenas, Minsteres, Berlīnes, Lībekas, Štutgartes un citām vietām. Darba grupas sanāksme un reizē arī lomu sadale notika, sagaidot dalībniekus ierodoties, visa vakara garumā. Lai arī galveno lomu atveidotāji bija izraudzīti, pētot iesūtītos videoierakstus, daudzās otrā plāna un epizodiskās lomas vēl gaidīja savus izpildītājus. Galvenajā mīlētāja Andreja lomā – Raitis Grigālis no Bāzeles, kura darbs ikdienā vairāk saistīts ar seno mūziku. Viņa skatuves partneres Ilzes lomā – Sabīne Soida – Kopenhāģenas latviešu kuŗa diriģente; Lailas lomā – Ilona Popova, kuŗa šobrīd Minsterē studē dziedāšanu. Pārējo lomu atveidotājiem dziedāšana ir vaļasprieks. Kā Pēterim Kļaviņam komandanta Liepas lomā, Jānim Vizulim – spekulanta Mika raksturam, Signim Jaunzemam – Ērika Gobas lomā, Edijam Folkmanim – komisāra atveidojumā un Laimai Španheimerei – Lido šantēzes tēlā. Un kur vēl citas – lielākas un mazākas lomas bez solo dziedāšanas! Augšpēdu pāris – Inese un Āris Aveni, kolorītā Apses kundze – Indra Jākobsone, leģionāri, kaucmindietes un pavāre, ogļrači un visi pārējie. Krāšņa kompānija, kuŗā katram savs uzdevums raibajā latviešu bēgļu saimē.

Sestdienas darbs sākās ar libreta lasījumu, kad notika iepa-

zišanās ar libretu un mūziku kopumā. Vaigā ieraudzīts režisors un diriģente. Mēģinājums noritēja ražīgi un ļoti patīkamā gaisotnē, jau līdz pusdienām bija iepazīts materiāls un pēc pusdienām bez kautrēšanās atrādīts LTV raidījuma “Piektais novads” veidotājiem. Pēcpusdienas lasījums veicās vēl raitāk, un pirms vakariņām vēl pagūts pāstrādāt individuāli ar atsevišķu numuriem jaunradītajiem ansambļiem un solistiem. Pēc vakariņām turpinājās vakarēšana koristu garā – ar labāko latviešu tautas un kuŗa dziesmu, kā arī

populārās mūzikas hītu izdziedāšanu, savstarpēju jokošanos un pat iejušanos izrādes lomu varoņu attiecībās un raksturos.

Svētdienas rīta pusē notika mēģinājums “uz skatuves” – apgūvām tēlu attiecības, mizanscēnas, norises un, cik vien iespējams, arī tekstus un dziesmas. Laiks ritēja strauji un tika arī ļoti vērtīgi izmantots. Režisors noslēgumā vaļsirdīgi atzina, ka, dodoties šurp no Rīgas, nevarēja neiedomāties, ka to visu varētu paveikt amatieru grupa tik īsā laikā, turklāt iepriekš nekad kopā netikušies. Šķiroties

valdīja emocionāls savīņojums un atvadu skumjas, jo nākamais mēģinājums tikai februārī. Līdz tam – mājasdarbs ar libretu, notīm un ierakstiem – kārtīgi jāiemācās savu lomu teksti un dziesmas, lai visam klāt vēl pievienotu choreografiju. Paldies Bērzainei un Daugavas Vanagiem! Uz tikšanos februārī Annabergā – Baltiešu centrā.

Paldies visiem dalībniekiem, organizatoriem un atbalstītājiem! Uz tikšanos “Eslingenā” 2017. gada jūnijā! Sekojiet reklamai *Laikā un Brīvajā Latvijā*.

Izlasiet un pastāstiet citiem!

Aicinām atsaukties cilvēkus, kuŗi izvairās atgriezties Latvijā nesakārtotu kredītsaistību dēļ

Pieredze rāda, ka ir gadījumi, kad Latvijas lauku klienti ar lieliem parādiem izvairās meklēt risinājumus un dodas uz ārzemēm, lai gan patiesībā problēmas ir iespējams atrisināt – bezmaksas Konsultāciju un mediācijas centrā (KMC) nepilna gada laikā sniegts atbalsts jau 429 klientiem. Tāpēc iedzīvotāji, īpaši ārzemēs dzīvojošie, kuŗiem ir palikušas nesakārtotas kredītsaistības, aicināti sazināties ar KMC, kas var palīdzēt sakārtot ietilgušas un sarežģītas finanču problēmas. “Katram cilvēkam ir savs stāsts un izvēles iemesli, tomēr ir skumīgi dzirdēt, ka situācijās, kad atalgojums ir pārāk zems vai vispār nav iespējas gūt ienākumus, iedzīvotāji to patur pie sevis, ignorē bankas aicinājumus uz tikšanos, kā rezultātā problēma samiltz un kļūst šķietami neatrisināma. Diemžēl pieredze rāda, ka nereti tiek pieņemti pārsteidzīgi lēmumi, kas vēlāk rada negatīvas sekas. Daudzas ilgtermiņa problēmas varētu novērst, ja pirms izvēles izdarīšanas pakonsultētos ar profesionāļiem. Konsultāciju un

mediācijas centra mērķis ir palīdzēt grūtībās nonākušajiem klientiem atgriezties aktīvajā ekonomikā – saņemt oficiālu algu un maksāt nodokļus,” stāsta KMC speciāliste Diāna Kvedere.

Šobrīd lielākās bankas, kam ir arī lielākais hipotekāro kredītu portfelis Latvijā, ir izrādījušas gatavību sadarboties ar KMC un klientiem. Bankas atkarībā no savas politikas ir gatavas klientiem piedāvāt dažādus restrukturizācijas un atbalsta pasākumus. KMC konsultāciju pakalpojumi ir bezmaksas, tie pieejami arī anonīmi un attālinātā veidā.

Konsultāciju un mediācijas centra kontakti: tālr. +371 27335508, e-pasts: info@kmc.org.lv, www.kmc.org.lv

Infografika par KMC pakalpojumiem <http://kmc.org.lv/mediacija-raksts/>

Finanču problēmas visbiežāk ieinteresēti atrisināt galvotāji un cilvēki, kuŗi zaudējuši darbu.

KMC apkopotie dati parāda, ka galvotāji ir tie, kuŗi visbiežāk vērsas pēc palīdzības centrā, jo dažādu iemeslu pēc ir kļuvuši

atbildīgi par aizņēmēja kredītsaistībām. Savukārt pašiem kredītņēmējiem finanču problēmas visbiežāk izraisa ienākumu samazinājums vai bezdarbs, tam seko kredītņēmēja vai viņa ģimenes locekļa slimība, trauma, kā arī laulības šķiršana un bijušā partnera nevēlēšanās iesaistīties kredītsaistību izpildē. Izplatīta problēma ir tā sauktie ātrie kredīti, kas kļuvuši tik lieli, ka traucē norēķināties, piemēram, par hipotekāro kredītu.

KMC pakalpojumi jebkuras bankas klientam pieejami bez maksas. Katra situācija tiek izvērtēta individuāli, vienkāršākos gadījumos konsultants nodrošina neitrālu situācijas novērtējumu, sniedz padomus tās atrisināšanai un palīdz sazināties atjaunot komunikāciju ar banku. Savukārt sarežģītākos gadījumos tiek piesaistīts sertificēts mediators jeb sarunu vedējs, kas darbojas kā starpnieks starp klientu un banku, lai palīdzētu atrast abām pusēm pieņemamu risinājumu.

Baiba Melnace,
baiba.melnace@lka.org.lv

VISAS LATVIJĀ IZNĀKUŠĀS GRĀMATAS
VARAT IEGĀDĀTIES
PIE LIELĀKĀ GRĀMATU TIRGOTĀJĀ

“LATVIJAS GRĀMATA”

RAKSTIET, ZVANIET,
UN GRĀMATAS
JUMS PIESŪTĪS PA PASTU.

SIA “L. Grāmata”
Rīga, Elijas iela 17, LV-1050

Tālr. +371 67223294
Tālrunis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

GRĀMATU VARAT IEGĀDĀTIES
ARĪ TIEŠI NO APGĀDA
“JĀNIS ROZE” TĪMEKĻA VIETNĒ
WWW.JANISROZE.LV

Jauna izstāde un savlaicīga grāmata

LIGITA KOVTUNA

Mākslinieka Osvalda Rožkalna (1910 – 1989) pirmā izstāde "Dialogi" ārpus Latvijas galvaspilsētas šobrīd notiek Valmierā, mākslas galerijā "Laipa". Rosīgā Vidzemes pilsēta ar teātri saistīta jau no 1885. gada līdz pat šodienai. Osvalds Rožkalns arī ir vidzemnieks – dzimis Smiltēnē, un liela daļa viņa radošās dzīves bija saistīta ar teātri: gan strādājot par dekorāciju izpildītāju Latvijas Operā (1931 – 1940), gan zīmējot Putlosas un Zēdelgēmas kaŗa gūstekņu nometnēs (1944 – 1945), gan veidojot patstāvīgus ietērpus izrādēm Vircburgas DP nometnē (1946 – 1951) un vēlāk – esot Vircburgas teātra mākslinieks (*Mainfranken Theater Wurzburg*, 1962 – 1972).

Osvalda Rožkalna mākslinieciskā valoda ir piesātināta un daudzveidīga. Tās ir sarunas ar pagātni, šodien, teātri, skatuves tēliem, lielajiem meistariem – Kazāku, El Greko, Vermēru, Pīkaso un daudziem citiem, kuŗus mākslinieks pētījis, kopējis, izmantojis kā ierosmes avotus patstāvīgiem darbiem. Šis process viņam bijis ļoti nozīmīgs, jo savas dzīves laikā viņš nevarēja mācīties ne mākslas skolās, ne Latvijas Mākslas akadēmijā, kas liek patiesi apbrīnot Rožkalna meistarību, kādu viņš sasniedzis neatlaidīgā ikdienas darbā. Daļa gleznu un zīmējumu jau bija aplūkojami izstādē Ed. Smīlģa

Mākslinieka audzumeita Jutta Burhardtē

Teātra mūzejā šogad no 5. februāra līdz 5. maijam. Valmieras ekspozīcijas kuratore un iekārtotāja, mākslas zinātniece Ingrīda Burāne šajā reizē izvēlējusies 64 darbus no bagātā, dzīvesbiedres Maijas Rožkalnas saglabātā un daļēji Latvijā pārvestā radošā mantojuma.

Mākslinieka Osvalda Rožkalna personība un sarežģītais dzīves ceļš "Trešā atgriešanās", kuŗas autori ir mūsu laikraksta mākslas apskatnieks Māris Bran-

Ingrīda Burāne un Māris Brancis pie Osvalda Rožkalna gleznām un ar jauno grāmata

cis un mākslas vēsturniece Ingrīda Burāne. Osvalda Rožkalna pirmā atgriešanās dzimtenē notika 1989. gadā, kad viņa pelnu urna tika guldīta Rīgas Meža kapos. Otrā – 2013. gadā (20. – 28. februāris), kad Berga bazāra galerijā "Arte", pateicoties audzumeitas Juttas Burhardtē uzņēmībai, tika sarīkota neliela piemiņas izstāde, tādējādi dodot Latvijas iedzīvotājiem un viesiem iespēju pirmo reizi redzēt mākslinieka darbu kopojumu atklātībā. Trešā – jau pieminētā plašā darbu ekspozīcija Ed. Smīlģa Teātra mūzejā. Jāpiebilst, ka savas dzīves laikā mākslinieks nesārīkoja nevienu solo skati. Jaunās grāmatas prezentācijā

Okupācijas mūzejā 17. oktobrī Māris Brancis, cita starpā, teica: "Mēs esam pateicīgi savam profesionālajam liktenim, kas mums deva iespēju atklāt līdz šim nezināmo spožo personību Latvijas mākslā. Un esam pārsteigti par to intensitāti un garī-

go enerģiju, kuŗu saņēmām, kā Rožkalna darbu pirmie skatītāji un vērtētāji, še, Rīgā, un Vircburgā, Vācijā, kur Osvalds Rožkalns vadīja savas dzīves lielāko daļu. Bija paties prieks iepazīt Osvalda trimdas dzīves uzticamo līdzgaitnieci Maiju, kuŗas moţums un skaidrā doma vadīja mūs pa pasaules un Osvalda mākslas gaitām.

Laiku, kamēr dzīvojam Osvalda Rožkalna mākslas un personības atklāsmes gaismā, mūs tomēr pavadīja arī kāda sāpju ēna – rūgtums par visiem tiem talantīgajiem Latvijas zēniem, kuŗu dzīves neatgriezeniski pārtrauca un izmanīja Otrās pasaules karš."

Ingrīda Burāne savu patiešām spožo uzstāšanos pabeidza ar domu: "Liekas, ar šo izstādi un grāmata esam arī zināmā mērā nolīdzinājuši to parādu, kas radies no Latvijas visai augstprātīgās attieksmes pret latviešu trimdas mākslu."

ZIŅAS ĪSUMĀ

Ogres Zilajos kalnos notika tradicionālais militāri patriotiskās audzināšanas pārgājiens Ogres un Ikšķiles novada skolēniem. Tā iniciators ir Ogres novada domes priekšsēža vietnieks Egils Helmanis. Jaunieši guva vēsturisku ieskatu par kaujām 1917. gada 1. un 2. septembrī Mazās Juglas upes krastos (tagadējā Ikšķiles novada teritorijā), kuŗā varonīgi cīnījās 2. latviešu strēlnieku brigādes kaŗavīri (6 000). Skolēni iepazīs ar Zemessardzes 54. inženierietniskā bataljona un Latvijas NBS militāro tehniku, piedalījās sacensībās un lauku virtuvē baudīja kaŗavīru biezputru ar tēju.

Latvijā Samariešu apvienība (dibināta 1992. g.) 14. oktobrī no plkst. 10 līdz 21 Rimi veikalos Rīgā, Jūrmalā, Daugavpilī, Rēzeknē, Liepājā, Ventspilī, Jelgavā, Jēkabpilī un Valmierā organizēja pārtikas programmas akciju "Paēdušai Latvijai", kur iedzīvotāji tika aicināti līdzās saviem ikdienas pirkumiem piepildīt arī pārtikas paku trūkumā nonākušajiem līdzcilvēkiem. Šogad tā palīdzēs jau 4 878 mazturīgajiem.

Liepājas un Rīgas labdarības veikali "Otra Elpa" izsludina š. g. 4. sociālo projektu stipendiju (3 000 EUR) konkursu LR reģistrētām juridiskām personām. Par prioritāriem tiks uzskatīti to organizāciju projekti, kuŗām ir sabiedriskā labuma statuss un kuras sniedz sociālo palīdzību vai atbalsta maznodrošinātās personas. Informācija <http://www.otraelpa.lv/stipendijas/>. Pieteikšanās līdz 31. oktobrim.

Smiltēnes novada dome ir iesaistījusies projektā "Latvijas karogs", kas tiek īstenots sadarbībā ar biedrību "Latvijas karogs" un veltīts valsts simtgadei. Smiltēnē monumentālais (2,5 x 5 m) Latvijas karogs atradīsies Jāņukalnā 35 m augstumā, kuŗu mastā plānots pacelt šogad Lāčplēša dienā 11. novembrī.

Kuldīgas slimnīcas vienā korpusā, klātesot labklājības ministram Jānim Reiram, svinīgi tika atklāta moderna rezidence senioriem ar 54 vietām. Dārzā tika iestādītas pirmās trīs ābelītes un eglīte, ko rotāt Ziemassvētkos. Uz šejieni tiks pārcelts pansionāts "Venta" ar 32 senioriem. Rezidencē, kas tapa ar Kuldīgas novada domes finansiālo atbalstu, iekārtotas labiekārtotas divvietīgas istabiņas ar sanitārajiem mezgliem. Slimnīcas virtuve nodrošinās ar maltītēm, bet mediķi rūpēsies par veselību.

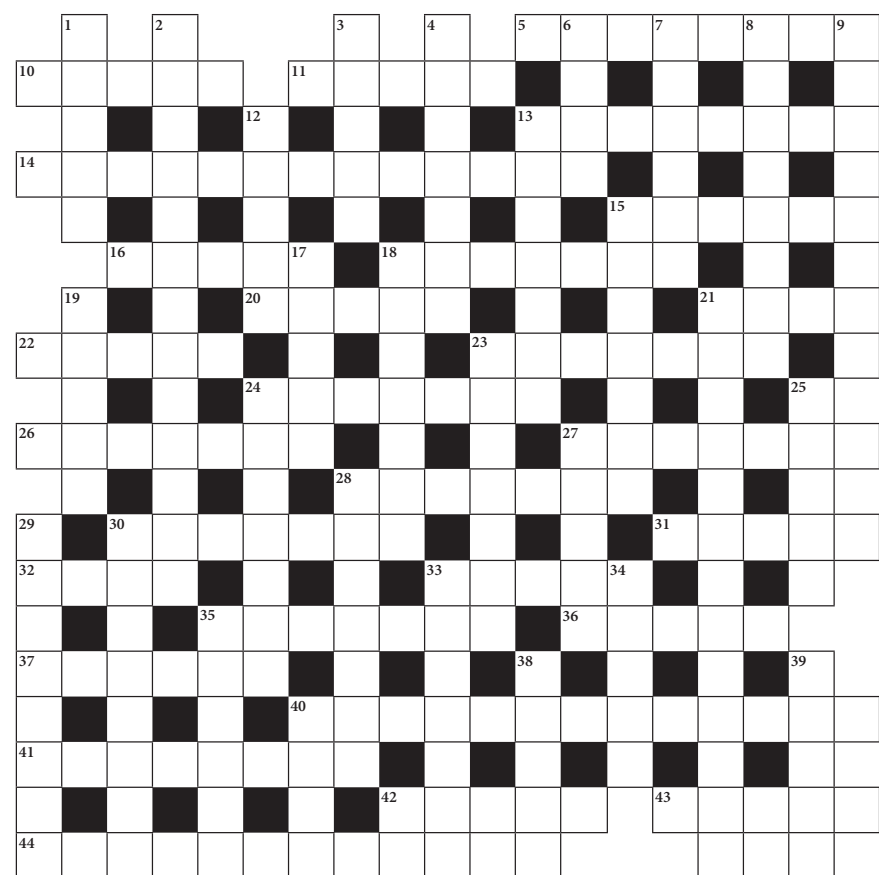
Liepājā atklāta ziemas peldēšanas sezona, ziņo Liepājas veloklāvēju un ziemas peldētāju klubs "Veloronis". Šogad "roņiem" ūdens priekiem ir jauna mājvieta – Beberliņu ūdenskrātuves ziemeļu daļā – pie piedzīvojumu parka "Tarzāns". Pirms kopīgajiem treniņiem tiek novietoti "Liepāja – Eiropas Sporta pilsēta 2016" kaŗogi. Nākamā ziemas peldētāju pulcēšanās reize ar pāršanos pirti būs 30. oktobrī.

Valkas novada Kārķu pagastā 22. un 23. oktobrī notiks Zemessardzes 2. brigādes 22. kājnieku bataljona taktiskās mācības. Tiks veidoti kontrolposterņi uz valsts, pašvaldības un A/S "Latvijas Valsts meži" piederošajiem ceļiem. Notiks militārās tehnikas un personāla pārvietošanās pa autoceļiem un to pieguļošajām teritorijām. Tiks lietoti imitācijas līdzekļi – skanēs šāvienī, sprādzieni, būs dzami dūmi, taču tie neapdraudēs iedzīvotāju veselību un dzīvību. Tiks izslēgts ielu apgaismojums, un 22. oktobrī pulksten 12 atskanēs ugunsdzēsību trauksmes signāls. Zemessardze atvainojas par sagādātajām neērtībām un aicina iedzīvotājus būt uzmanīgiem mācību laikā.

Īsziņas sagatavojuši Valija Berkina

Sastādījis JĀNIS REVELIŅŠ (ASV)

KRUSTVĀRDU MĪKLA

"Spēlēju, dancoju" autors. 8. Monopola forma. 9. Sagrāva. 12. Tīši mānīt. 13. Neizbēgamā stāvoklī. 15. Vīrieša vārds (*janv.*). 17. Piena produkts. 18. Latviešu strēlnieku pulkvedis (1888 – 1918). 19. Rentēt. 21. Anšlava Eglīša romāns (1973). 23. Atsaukties, reaģēt. 24. Debess ķermenis. 25. Ātrs, veikls. 27. Kurināmais. 28. Dzelzs tapīņas. 29. Personāzs Pučīni operā "Toska". 30. Violēts pusdārgakmens. 33. Nenovēlis. 34. Sadauza. 35. Iekārta radioviļņu uztveršanai. 38. Pasargāt no briesmām. 39. Balsts. 40. Latvijas nauda pirms eiro.

Krustvārdu mīklas (Nr. 38) atmiņejums

Līmeniski. 1. Laterna. 6. Katedra. 10. Brasa. 11. Klasika. 12. Šautuve. 13. Mucas. 14. Iloki. 15. Agasi. 16. Toto. 19. Pasakas. 23. Kama. 25. Fra. 26. Kio. 27. Lek. 28. Lietuva. 29. Lira. 30. SAS. 31. Līt. 32. Lats. 34. Anadira. 37. Skat! 42. Tātri. 43. Nante. 45. Lanka. 46. Islande. 47. Slepens. 48. Nomāt. 49. Apsītis. 50. Ikebana.

Stateniski. 1. Liksmot. 2. Traucēt. 3. Reimsa. 4. Abatija. 5. Salto. 6. Kašmira. 7. Trulas. 8. "Daugava". 9. Amerika. 17. Omega. 18. Ofiss. 19. Palsa. 20. Siena. 21. Kausi. 22. Skala. 23. Kolts. 24. Mirza. 32. Latvija. 33. Totālas. 35. Nansens. 36. Rieksti. 38. Kanbera. 39. Trausla. 40. Cienīt. 41. Kliene. 44. Nurmi.

Līmeniski. 5. Sabijās. 10. Iemantot. 11. Maizes šķēles. 13. Darīt saprotamu. 14. Grāmatniecības uzņēmums Latvijā. 15. Sienāžiem līdzīgi lidotājkukaiņi. 16. Siksts. 18. Klīdzējs. 20. Romas upe. 21. Izrāda padevību. 22. Jūras ziditājdzīvnieks. 23. Čūska vai ķirzaka. 24. Skuju koki. 26. Novads Vidzemes dienvidrietumos. 27. Franču gleznotājs..... Redons (1840 – 1916). 28. Fantastiska cilvēkveidīga būtne, pa pusei cilvēks, pa pusei mašīna. 30. Latviešu nacionālās valodniecības pamatlicējs

(1832 – 1864). 31. Noteikta, stingra. 32. Franču rakstnieks, filozofs – romāna "Mēris" autors (1913 – 1960). 33. Baravikas, gailenes u. c. 35. Atsacīt. 36. Romāna "Rūsa" autors. 37. Darbā iegūta izveicība. 40. Populāra animācijas filma. 41. Izrāda emocijas. 42. Nepatīk šķobīt seju. 43. Latviešu gleznotājs (1906 – 1993). 44. Izjust nepatiku par cita cilvēka laimi.

Stateniski. 1. Apģērba gabali. 2. R. Staprāna luga. 3. Vīrieša vārds (*sept.*). 4. Militāra apsardzes grupa. 6. Brāzmais vējš. 7. Lugas

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM
ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

ZIEDOJUMI laikrakstam 2016. gada augustā un septembrī

A. un A. Sermuliņš, Bristolē;
A. Sinka, Bamburijā; J. A. Dzītars,
Halifaksā; B/L Kalendāri 2017.;
E. Parker, Isleham, Ely;
R.L. Bite, Radcliffe-on-Trent.

Kopā – GBP 161

Brīvās Latvijas izdevēji, redaktore un Lielbritānijas administratore izsaka visiem ziedotājiem sirsnīgu pateicību mūsu laikraksta atbalstam.

PĒRK

Pērku cirsmas, meža īpašumus. Juridiskā palīdzība. Tālr. +371 22154364

LAIKS
mājaslapa
www.laiks.us

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā
Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSĻUDINĀJUMIEM:
- 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS:
- NB! 60 eiro

Pasta adrese:

Ģertrūdes iela 27
Rīga, LV - 1011
Tālrunis + 371 67326761
Tālrunis +371 67326784
Darba laiks:
Pirmdien – 9-17
Otrdien – 9-17
Piektdien – 9-15

RĪGA 2017 BRĪVĀ LATVIJA

RĪGA FOTOGRAFĪJĀS VISOS GADALAIKOS

IEGĀDĀJOTIES ŠO KALENDĀRU, JŪS FINANCIĀLI
ATBALSTĪSIT "BRĪVĀS LATVIJAS" IZDOŠANU.
PĒRCIET SEV UN DĀVINIET DRAUGIEM,
KOLLĒGĀM, BĒRNIEM!

KALENDĀRA IZDOŠANU ATBALSTA DAUGAVAS VANAGU FONDS LIELBRITANIJĀ UN VIENĪCA "RADI UN DRAUGI". TO DĀVANĀ SAŅEMS BIJUŠIE LEĢIONĀRI UN DV ORGANIZĀCIJAS SENIORI LATVIJĀ

Naudu lūdzam ieskaitīt - SIA VESTA-LK
Reģ. Nr. 40003905506
Konta nr. SEB banka nr.:
LV80UNLA0050016243516
ar norādi "Par BL kalendāru"

Brīvās Latvijas 2017. gada kalendārs

..... gab. EUR

Maksa par sūtījumu: EUR

Kopā: EUR

Vārds, uzvārds

Adrese

Tālr.: E-pasts:

Maksa - ziedojums, sākot ar 5 eiro,
sūtīšanas izdevumi par vienu eks. Latvijā - 1 eiro,
citur Eiropā - 2 eiro

Kalendāru varat pasūtīt, arī sazinoties ar Sarmīti Janovskis,
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants. NN6 7TJ
Tālr.: 017 8882 3438, fakss: 017 8882 2441

NEKROPOLE

PERSONU, NOTIKUMU UN KĀPU KULTŪRVĒSTURISKA ENCIKLOPĒDIJA

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju
Nekropole.info arī materiāli,

veicot mērķa ziedojumus. Šis ir unikāls projekts, kuŗam nav
analoga pasaulē. Mēs tveŗam pasaules aizejošo vēsturi, par
centrālo asi, ap kuŗu viss griežas, liekot Latviju.
Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

Skatiet – www.nekropole.info!

Nekropole.info var palīdzēt un atbalstīt, ziedojot:

Biedrība "Nekropole.info", reģ. Nr. 40008208926, banka – AS
SWEDBANK, konta Nr. – LV12HABA0551036552408, Bankas
kods HABALV22

Sabiedriskai organizācijai Nekropole.info. ir piešķirts sabiedriskā
labuma statuss.

SĒRAS

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā

**LAIMA JANSONS,
dz. Sprūde**

Dzimusi 1922. gada 21. oktobrī Liepājā,
mirusi 2016. gada 4. oktobrī Ģēteborgā, Zviedrijā

Kad cauri būsīm visām veidu vijām
Un sagruvis būs vārgās miesas nojums,
Varbūt tik būsīm puķu izelpojums
Vai tikai tālas gaismas izstarpojums.
Ko nozīmē tad nāve, nakts un projums,
Kad sen uz citas zvaigznes mēs jau kopā bijām.
Aspazija

Viņu sirsnīgā piemiņā paturēs
**Ilze, Daina
Sandra un Martin
Arvids, Alfons**

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.
Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Līgita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija – Ģertrūdes iela 27,
Rīga, LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Pk: 9-13)
Tālr. (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants.
NN6 7TJ. Tālr. 01788823438, fakss 01788822441.
Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas;
pieņem Rietumu abonementus, izņemot Vācijas
un Zviedrijas.

Pārstāvniecība Anglijā: Terēze Bogdanova, tālr.:
07788790952, e-pasts: tereze.bogdanova@inbox.lv

Abonementa maksa:
Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 67 jeb 80 eiro; 12
mēnešiem GBP 128 jeb 149 eiro. Samaksu ar čeku,
PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta
administrācijai (adresi sk. augšā), uz vārdu Brīvā
Latvija. Maksājot Lielbritānijā par Latvijas gada
abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši SEK 800; 12 mēneši SEK 1500.
NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKS-
FÖRBUND I SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wall-
ingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11
47 46 – 1). Paziņojumus, sludinājumus, reklāmu
sūtīt uz Rīgas redakciju. Abonentu administrā-
torē +371 26134315, red. +371 67326761, e-pasts:
redakcija@brivalatvija.lv

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 149 eiro;
6 mēn. – 80 eiro; BL konts Lettische Gemein-
schaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Post-
bank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts IBAN:
DE94200100200271751204, BIC: PBNKDEFF.
Adrese abonēšanas jautājumiem: Ivars Vētra,
Mittelstr. 3, D-35415 Pohlheim, tālr. +49 6004
2801, e-pasts: ivetra@web.de. Cita informācija
Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deuts-
chland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden,
tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 80 eiro;
12 mēnešiem 149 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku
uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem
USD 110,-; 12 mēnešiem USD 205,-.

Latvijā: 6 mēnešiem 28 eiro, 12 mēnešiem
49 eiro.

Digitālā avīze – 49 eiro 12 mēnešiem
Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi
maksā GBP 3.50 (EUR 6) par 10 mm augstu
vienslejīgā platumā aizņemtu telpu. Sēru slu-
dinājumi (10,6 cm x 7 cm) GBP 45. Zviedrijā – SEK
600.

Komerātie sludinājumi £7 (EUR 12) par 1 slejas cm.
Atlaides atkārtotām reklāmām.
Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parak-
stītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī
redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem
nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publi-
kācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

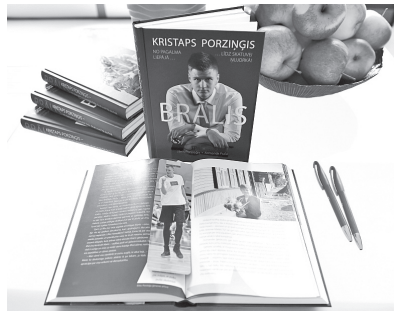
BRĪVĀ LATVIJA
Latvian Weekly Newspaper
published by the Latvian Publishers Association,
Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011, Latvia
Iespriests: SIA EVEKO, Rīgā

SPORTS SPORTS SPORTS

PORZIŅĪS: GRĀMATA "BRĀLIS" IR MANS STĀSTS

Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) kluba Ņujorkas *Knicks* uzlēcošā zvaigzne Kristaps Porziņģis pēc iepazīšanās ar Latviju nule kā izdoto grāmatu "Brālis" uzsvēra, ka tas ir stāsts par viņu. Par Liepājas puiku, kurš no spēlēm pagalmā ir nonācis pasaules mēropolē spēcīgākajā basketbola līgā.

"Tas ir mans stāsts," par klajā nākušo grāmatu sacīja Porziņģis, kurš ar izdevumu iepazīs Ņujorkā, kur gatavojas jaunajai NBA sezonai.

Grāmatā par 21 gadu vecā Kristapa gaitām stāsta viņa vecākais brālis Jānis Porziņģis, kuŗa teikto pierakstījis Armands Puče. Jānis Porziņģis atzina, ka sākotnēji par grāmatas rakstīšanas ieceri bijis noskaņots skeptiski, bet vēlāk jau melnraksts viņu pārliecinājis, ka izvēlēts pareizais ceļš.

ARĪ FILMA PAR KRISTAPU PORZIŅĪ

"Porziņģis. No Liepājas līdz Ņujorkai" – šādu nosaukumu filmas autors Reinis Ošenieks devis dokumentālajai filmai par Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) vienības Ņujorkas *Knicks* basketbolistu Kristapu Porziņģi. Filma 18. oktobrī bija skatāma LTV1.

MAIRA BRIEŽA KĀRTĒJĀ UZVARA

Latvijas labākais bokseris Mairis Briedis Liverpoolē reitinga cīņā trešajā raundā ar tehnisko nokautu pieveica mājinieku Saimonu Valiliju. Līdz ar to 31 gadu vecais Briedis karjēras laikā ir uzvarējis visās 21 profesionālajās cīņās, 18 gadījumos pretinieku nokautējot. Tikmēr Valilijš pret Briedi piedzīvoja savu pirmo zaudējumu desmit cīņās. Brits gan ne reizi nav cīnījies ārpus Lielbritānijas, tāpēc viņam tieši profesionālajā boksa ir krietni mazāka pieredze.

Abi bokseri cīņu sāka diezgan piesardzīgi, turklāt pirmajā raundā neliels pārsvars piederēja pat Valilijam. Tomēr otrajā raundā Briedis pārņēma iniciatīvu, turklāt viņš tajā sagādāja pretiniekam nokdaunu. Briedis teicami aizvadīja raunda beigās, un tikai beigu zvans glāba viņa pretinieku no vēl ātrāka zaudējuma. Trešā

//Foto: LETA

raunda izskaņā latvietis uzsāka sitienu serijas, bet viņa pretinieks izrādījās jau manāmi savārdzīs. Aptuveni 24 sekundes līdz trešā raunda beigām tiesnesis nolēma apturēt cīņu, piešķirot Briedim uzvaru.

"Mairis Briedis ir ļoti augstas klases bokseris, jo ne velti savas karjēras laikā izcīnījis tik daudz uzvaru ar nokautu," pēc aizvadītās cīņas atzina latvieša uzvarētājs pretinieks Saimons Valilijš. "Šajā cīņā daudz uzzināju par sevi un joprojām ticu, ka varu izcīnīt titulus. Iespējams, šī cīņa manā karjērā bija pārāk īsa, tomēr neko nenožēloju. Izbaudīju, kāds ir pasaules līmeņa bokss. Kad vēlreiz tikšu pie iespējas cīnīties šādā līmenī, būšu tam gatavs." Valilija trenera Maikla Mersdena ieskatā viņa audzēknim vēl pietrūkst šādu cīņu pieredzes. "Pieredze bija lielākā atšķirība starp abiem bok-

seriem, jo Saimons ātri atkāpās no izstrādātā cīņas plāna un pēc pirmā raunda vairs neboksēja tā, kā viņš māc. Pirmajā raundā Saimons parādīja, cik bīstams var būt viņa sitiens, tāpēc no šīs cīņas jāpaņem līdzī labais," sacīja treneris.

Mairis Briedis mēneša laikā uzzinās, pret kuru pretinieku viņš cīnīsies par Pasaules Boksa padomes (WBC) čempiona jostu pirmā smagā svara (līdz 90,7 kg) kategorijā. Pašreizējais WBC čempions Tonijs Beljū no Lielbritānijas sekmīgi aizstāvēja savu titulu šajā svara kategorijā, taču uzreiz pēc dueļa viņš izteica gatavību cīnīties ar slaveno tautieti Deividu Heju, kurš sacenšas kategorijā smagākā divīzijā. Tikmēr Briedim, kurš ir obligātais pretendents uz WBC čempiona jostu, līdz martam jāpiedalās cīņā par titulu, bet šobrīd nav konkrētas skaidrības, pret ko viņam būs jācīnās. Briedis sacīja, ka titula cīņa viņam šā vai tā būs jāaizvada.

PIEMIŅAS PLĀKSNE ALFRĒDAM KRAUKLIM

16. oktobrī Rīgā, Zvaigžņu ielā 4, tika atklāta piemiņas plāksne leģendārajam basketbolistam un trenerim Alfrēdam Krauklim. Ceremonijā piedalījās Latvijas Basketbola savienības prezidents

Valdis Voins, Alfrēda Kraukļa audzēknis olimpiskās sudraba medaļas ieguvējs Cēzars Ozers un citi.

Alfrēds Krauklis (no labās) un viņa audzēknis Eiropas čempions Visvaldis Eglītis

Alfrēds Krauklis dzimis 1911. gadā, miris 1991. gadā. Astonkārtejs Latvijas čempions *Starta* (1933., 1938., 1943., 1944.) un *Daugavas* (1945 – 1948) sastāvā. No 1932. līdz 1940. gadam spēlēja valsts vienībā, piedalījies 28 spēlēs. Eiropas vicečempions (1939). 1957. un 1963. gadā Latvijas izlases vecākais treneris. Spēlētāju Kraukli laikraksts *Sporta Pasaule* 1938. gadā raksturoja tā: "Krauklis izceļas ar precīziem metieniem, tāpat viņš pilnīgi veido un nosaka komandas saspēli. Viņš ir smalks taktiķis, attapīgs un reizē viltīgs cīnītājs."

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

ANGLIJA

Baltiešu Padome aicina uz **Baltiešu Mūzikas festivāla** atklāšanas koncertu Londonā, *St John's Church, Lansdowne Crescent, Notting Hill, London W11 2NN*, sestdien, **5. novembrī**, plkst. 15. Biļetes var iegādāties pie ieejas. Piedalīsies latvieši: Margarita Balanas (vijole) un Mārcis Runka (trompete), igauņi: Lea Valiulina (klavieres) un Marike Krupp (vijole), kā arī lietuvieši: Barbara Gumėnaitė (viola), Gabriėlė Sutkutė un Ugnė Vazgilevičiūtė (klavieres).

DIEVKALPOJUMI ZIEMEĻANGLIJAS DRAUDZE, māc. D. Vāvere

Bradfordā, Vācu baznīcā, *The German Protestant Church, 29 Great Horton Rd, Bradford, BD7 1AA*, svētdien, **20. novembrī**, plkst. 11 Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums.

MANČESTERAS DRAUDZE, māc. D. Vāvere

Mančesterā, *Martin Luther Kirche, 9 Park Road, Stretford, M328FE*, svētdien, **13. novembrī**, plkst. 13.30 dievkalpojums.

VIDUSANGLIJAS DRAUDZE, māc. V. Vāvere

"Straumēnos", Zaļajā zālē, *Catthorpe Manor, Lilbourne Road, Catthorpe, Lutterworth, LE17 6DF*, svētdien, **23. oktobrī**, plkst. 10 dievkalpojums.

Lesterā, Igaunņu namā, *366 Fosse Road North, Leicester, LE3 5RS*, sestdien, **5. novembrī**, plkst. 14 dievkalpojums.

APVIENOTAJĀ LONDONAS LATVIEŠU EV. LUT. UN MIERA DRAUDZĒ

Londonā, Zviedru baznīcā, *W1H 4AG*, svētdien, **23. oktobrī**, plkst. 14 dievkalpojums.

Londonā, Norvēģu baznīcā, *SE16 7JB*, svētdien, **30. oktobrī**, plkst. 19 Reformācijas dienas dievkalpojums angļu valodā kopā ar citām luterāņu draudzēm.

AUSTRUMĀNGLIJAS DRAUDZE, māc. V. Vāvere

Mansfildā, *St. Peter's and St. Paul's Church, Mansfield, NG18 1AP*, sestdien, **5. novembrī**, plkst. 11 dievkalpojums.

Derbijā, *Chapel of St. Mary on the Bridge, Derby, DE1 3AT*, svētdien, **6. novembrī**, plkst. 12 dievkalpojums.

Notinghamā, *Trinity Lutheran Church, 67 Homefield Road, Aspley, NG8 5GH*, svētdien, **6. novembrī**, plkst. 15 dievkalpojums.

VĀCIJA**Mobilās pasu darbstacijas izbraukums 5. novembrī uz Frankfurti**

Latvijas vēstniecība Berlīnē aicina pieteikties pasu un personu apliecību noformēšanai Frankfurtē 5. novembrī. Lai pieteiktos, lūdzam rakstīt e-pastu uz: consulate.germany@mfa.gov.lv, norādot savu vārdu, uzvārdu, tālruni. Informācijas tālr.: 030 826002-10 vai 12.

DIEVKALPOJUMI

Ludvigshāfenā, Svētā Ludviķa baznīcā, *Wredestraße 24, 67059 Ludwigshafen am Rhein*, svētdien, **13. novembrī**, plkst. 15 paredzēts dievkalpojums. Kalpos draudzes mācītājs Rinalds Gulbis. Pēc dievkalpojuma azaidis groziņu veidā un draudzes pilnsapulce ar

vēlēšanām valdei un amatiem. Visi laipni lūgti!

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, *Butjadinger Str. 59*, **6. novembrī** plkst. 11 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Libekā, Lorenca baznīcā, 12. novembrī plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Liene Orinska. Pēc dievkalpojuma uzkodas.

Hanoverā, Markus baznīcas draudzes namā, *Hohenzollernstr. 54*, **20. novembrī** plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galdā.

Bekhofas latv. baznīcā (*Am Beckhof 44, Bielefeld*) **30. oktobrī** plkst. 14.30 Reformācijas svētku dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Esslingenā, Dienvidus baznīcā, *Suedkirche, Spitalsteige 3*, svētdien, **30. oktobrī**, plkst. 15 paredzēts Reformācijas dienas dievkalpojums. Māc. Elmārs E. Rozītis. Sekos draudzes vakars.

ZVIEDRIJA

Latviešu Pensionāru apvienība Stokholmā kopā ar Zviedru-Latviešu biedrību ceturtdien, **27. oktobrī**, Latvijas vēstniecībā, Odengatan 5, Stokholmā, ielūdz uz lekciju, kur aplūkos mūsdienu svarīgu jautājumu: kā kļūt apmierinātam ar savu dzīvi.

Programma: plkst. 16 pēcpusdienas kafija un iepazīšanās ar referenti, profesori, med. dr.

Guntu Ancāni, direktori nodaļā "Psihosomatika un psihoterapija" Stradiņa universitātē Rīgā. Plkst. 17 profeseore Ancāne referēs par tematu "EMOTIONAL WELLBEING AND SATISFACTION WITH LIFE" angļu valodā. Plkst. 18 jautājumi.

Bezmaksas ieeja. Visi laipni gaidīti LPA un Zviedru-Latviešu biedrībā. Ev. jautājumi pa tālr. 073 945 39 66.

DIEVKALPOJUMI

Stokholmas Sv. Ērika katoļu katedrāles kriptā, Folkungagatan 46, svētdien, **30. oktobrī**, plkst. 12 latviešu dievkalpojums. (Metro: Medborgarplatsen. Biskapu kriptā atrodas zem katedrāles. Jāiet lejup, pa kreisi no katedrāles galvenās fasādes, līdz pirmajām puspagraba durvīm labajā pusē.) Pēc Sv. Mises svētcere Rožukroņa mēneša izskaņā nodomā par pāvesta Franciska svētceļojumu uz Zviedriju.

Stokholmas Latviešu katoļu draudzes vārdā mīļi aicina draudzes vecākā Anita Elksne un kapelāns Andris Priede.

Upsalas Latviešu draudzes Mirušo piemiņas dievkalpojums ar dievgaldu sestdien, **5. novembrī**, plkst. 14 Vindhems baznīcā. Dievkalpojumu vada prāv. I. Graufelde, pie ērģelēm Gērans Blumbergs. Visi laipni aicināti. "Gars saka: patiesi, lai viņi atpūšas no savām pūlēm." Jņ. atkl. 4:13

Stokholmas Latviešu draudzes Mirušo piemiņas dievkalpojums svētdien, **6. novembrī**, plkst. 14 (LŪDZU, IEVĒROJIET

dievkalpojuma laiku) **Svētā Jēkaba baznīcā** (*St. Jacobs kyrka, Västra Trädgårdsgatan 2, Kungsträdgården*). Autobusi 2, 53, 55, 57, 76 (Karl XII:s torg), pazemes vilciena stacija "Kungsträdgården". Sandra Bojsten Leja pie ērģelēm un ar mūzikālu kuplīnājumu. Dievkalpojumu vada draudzes mācītāja prāv. Ieva Graufelde. Pēc dievkalpojuma sadraudzība draudzes namā! Visi laipni aicināti.

"Viņa priekšā visas mūsu mūža dienas!" Lk. 1:75

Eskilstūnas latviešu ev. lut. draudzes 70 gadu jubilejas un Adventa dievkalpojums svētdien, **27. novembrī**, plkst. 13 Svētā Andreas baznīcā (St. Andreas kyrka, Vasavägen 42, Eskilstūnā). Piedalās draudzes mācītājs Dr. Normunds Kamergrauzis, prāveste Ieva Graufelde un mācītāja Zilgme Eglīte. Pie ērģelēm Viola Rosenquist. Dziesmu lapiņas. Dievkalpojumu kuplīnās Stokholmas latviešu ansamblis tenora Christer Wikmarka vadībā. Pēc dievkalpojuma sadraudzības galds baznīcā. Esat aicināti un gaidīti!

Norčēpingas latviešu ev. lut. draudzes Adventa dievkalpojums ar svēto sakramentu svētdien, **4. decembrī**, plkst. 13.30 Hedvigas baznīcā (Hedvigs kyrka, Tyska torget, Norčēpingā). Mācītāja Dr. Normunda Kamergrauža homilija. Pēc dievkalpojuma mūzikāli priekšnesumi un bērnu eglīte draudzes namā. Esat lūgti līdzpaņemt svētku groziņu kafijas galdam. Visi sirsnīgi aicināti un gaidīti!

Dienas mude: "Vai mums citu gaidīt?"

Latviešu Nacionālās padomes Lielbritānijā (LNPL) locekļi

Septembra beigās vēstniecības telpās ar jaunās vēstniecības Baibas Bražas viesmīlību tika noturēta LNPL prezidija sēde, kurā viesojās arī jaunais diasporas vēstnieks Atis Sjanīts.

Baiba Braža izteica pateicību padomei par tās darbu daudzo desmitgadu laikā un to, ka līdz ar apkārtējām pārmaiņām arī padomes sastāvs ir mainījies un adaptējies šejienes latviešu sabiedrības sastāva pārmaiņām. Viņa informēja, ka jūlijā tika saņemts līdz šim pēdējais iesniegums par pāridarījumiem vai aizskārumiem, ko Latvijas pilsoņi ir izjutuši pēc 23. jūnija *Brexit* referenduma. Nesen Lielbritānijas laikrakstā *Gardian* bija ietverts apskats par to, cik daudz šāda veida sūdzību Eiropas Savienības vēstniecības ir saņēmušas, tostarp arī Latvijas. Vēstniecība joprojām turpina aktīvu ekonomiskās sadarbības veicināšanu abu valstu vidū, organizējot dažādu veidu latviešu uzņēmēju vizītes un radošās darbnīcas. Tāpat vēstniecība turpina mobilo pasu staciju izbraucienus pa Lielbritāniju. Savukārt sadarbībā ar LNPL vēstniecība rīkos ikgadējo Latvijas neatkarības gadadienai veltīto svinīgo sarīkojumu Londonā, kas notiks sestdien, 19. novembrī, plkst. 18.30 Vestminsteras katedrāles zālē. Īpaša viesņa būs Latvijas Institūta vadītāja Aiva Rozenberga.

Tikmēr diasporas vēstnieks Atis Sjanīts informēja, ka Latvijas simtgades svinēšanas nolūkiem valdība diasporai piešķirs stipri lielāku finansējumu un aicināja iesniegt projekta pieteikumus, lai iegūtu piešķirumu simtgades svētku notikumiem. Vēstniece B. Braža norādīja, ka, domājot par šiem svētkiem, ir svarīgi, lai tie spēj sniegt kādu konkrētu vēstījumu: Latvija ir daļa no starptautiskās drošības, tā ir laba un attīstoša valsts; Latvija ir zaļa, uzņēmējiem labvēlīga valsts ar stipru kultūras mantojumu; Latvijas un latviešu vērtības ir daļa no Eiropas Savienības vērtībām.

Nākamie Latviešu kultūras svētki plānoti Lesterē, bet jau 12. novembrī 66. gadadienu svinēs trimdas un diasporas vecākā latviešu dejas kopa "Kamoliņš", to apvienojot arī ar 18. novembra sarīkojumu Bradfordā.

Tikmēr LNPL svarīgākais notikums – rudenī gaidāmās vēlēšanas izpaliks, jo padomes vēlēšanās ir pieteikušies 19 kandidāti – tikpat, cik ir vietas padomē, līdz ar to vēlēšanas kā tādas nenotiks un visi pieteiktie kandidāti būs apstiprināti kā LNPL locekļi. Jauno padomi veidos: Rūta Abakuka, Vera Antipova, Inese Asermane, Inese Auziņa-Smita (*Smith*), Astrīda Balode, Ziedonis Barbaks, Terēze Bogdanova, Laima Brencs, Paulīne Bjukanana (*Buchanan*), Kaspars Frīdmanis, Ilze Grickus, Sarmīte Janovskis, Aija Leonoviča, Māris Pūlis, Gita Robalde, Ieva Vītoļa, Eliza Zikmane, Pauls Zivtiņš, Lilija Zobens. Jaunais padomes sastāvs uz savu pirmo sesiju sanāks 4. un 5. februārī.

Gita ROBALDE

Esmu dzimusi 1965. gada 20. jūnijā Talsos. Latvijā vairāk nekā 20 gadus esmu strādājusi kultūras jomā, esmu bijusi Tautas nama direktore, režisore, pašdarbības kopu vadītāja. Līdztekus 2006. gadā absolvēju Liepājas Pedagoģisko akadēmiju un ieguvu bakalaura gradu (pirmskolas skolo-tāja). Lielbritānijā, Bradfordā, esmu kopš 2009. gada septembra. Brīvo laiku veltu latviešu aktīvitātēm: 2010. gadā iedibināju un organizēju Bradfordas latviešu bērnu skoliņu *Saulespuķe*, kopš 2012. gada vadu amatierteātri *Saulespuķe*, dejuju tautas deju kopā "Kamoliņš". Līdzdarbojos 3x3 nometnes darbā, LNPL prezidija sastāvā vadīju kultūras nozari, apzinot Lielbritānijas latviešu māksliniecisko pašdarbību.

Šeit dzīvoju kopā ar savu ģimeni, tāpēc man svarīga un aktuāla ir latviskā kultūras vide.

Inese AUZIŅA-SMITA (*SMITH*)

Maģistre bibliotēku zinībās. Lektore *Lafboro* universitātes Informācijas zinātnes departamentā (1981 – 2011), tagad vieszinātniece. Ievēlēta LNPL prezidijā 1984. gadā, ar atbildību par Kultūras dokumentācijas nozari. Kopš 1988. gada Latviešu dokumentācijas centra (LDC) *Straumēnos* ierosinātāja, veidotāja un vadītāja. Darbojusies dažādu sabiedrisku un kultūras sarīkojumu rīcības komitejās. DVF, Latvijas Okupācijas muzeja biedrības un korporācijas Gundega biedre. Sarakstījusi vairākas grāmatas un zinātniskus rakstus par tematiem, kas saistīti ar bibliotēku un informācijas attīstību. Grāmatas *Latvieši Lielbritānijā* galvenā redaktore, tagad veido 2. – 4. sējumu. Sadarbojas ar bibliotēkām, arhīviem un muzejiem Latvijā. 2002. gada maijā apbalvota ar Triju Zvaigžņu ordeni. Kopš 2001. gada veido arhīvu pie LDC, nodrošinot, lai informācija par Lielbritānijas latviešu rosmēm un sasniegumiem neietu zudumā un būtu pieejama visiem.

Kaspars FRĪDMANIS

Dzimis Rīgā, 45 gadus vecs. Sabiedrisko attiecību bakalaura grāds Latvijas Universitātē. Ne-

Rūta ABAKUKA

pieder nevienai politiskai partijai, bet ir mērens apvienības *Tēvzemei un Brīvībai!* LNNK platformas piekritējs. Londonā ieradies 2013. gadā. Aktīvi piedalās latviešu kultūras un sabiedriskajā dzīvē Londonā, deju tautasdeju kopā "Londona deju" un ir Apvienotās Londonas latviešu un Miera draudzes valdes loceklis, kā arī iestāties Daugavas Vaganu Londonas nodaļā.

Eliza ZIKMANE

Esmu mācītāja Apvienotajā Londonas latviešu ev. lut. un Miera draudzē, kā arī *St. Anne's Lutheran Church* draudzē Londonā. Esmu beigusi Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultāti, MA Pastorālajā teoloģijā ieguvu Londonas universitātē *Heythrop* kolledža. Blakus amata pienākumiem draudzēs esmu Baznīcas Pārvaldes locekle, LNPL locekle, pārstāvu LNPL Baltiešu padomē. Darbojos Luterāņu Padomes Lielbritānijā un Anglikāņu-luterāņu biedrības valdēs. Latviešu sabiedrībā mans galvenais uzdevums ir garīgā aprūpe, sadraudzības un sadarbības veicināšana gan tautiešu vidū, gan ar plašāku sabiedrību.

Lilija ZOBENS

Dzimusi 1950. gadā Halifaksā. Beigusi Londonas universitātes *King's* kolledžas mūzikas fakultāti ar maģistres gradu. Etnomūzikoloģe, mūzikas skolotāja, dziedātāja, mūzikas izdevēja un redaktore, Londonas latviešu koŗa diriģente; *Association of British Choral Directors* biedre. Diriģējusi latviešu Dziesmu svētkos Austrālijā, ASV, Kanadā, Vācijā, Lielbritānijā, Zviedrijā un Latvijā. Latvijas mūzikas izdevniecības *Musica Baltica* dibinātāja un direktore. LNPL prezidija priekšsēde kopš 2009. gada, PBLA valdes locekle. Bijusi

DVF valdes locekle, DVF mūža biedre. Pieder korporācijai *Imeria*.

"Mums, kas strādā LNPL, ir pienākums palīdzēt latviešiem Lielbritānijā uzturēt dzīvu saikni ar Latviju, sniegt viņu bērniem iespēju mācīties latviešu skoliņā un izjust savu latvisko identitāti."

2013. gadam). 2012. gada septembrī un no jauna 2015. gadā ievēlēta DVF viesnīcas Rīgā *Radi un Draugi* valdē, kur uzticēti valdes priekšsēdes pienākumi. "Ir liels gandarījums redzēt lielāku sadarbību starp Lielbritānijas vecām un jaunām latviešu biedrībām un organizācijām, un ļoti ceru, ka jaunais LNPL sastāvs varēs veiksmīgi turpināt šo darbu."

Pauls ZIVTIŅŠ

Studējis farmācijas fakultātē Bradfordas universitātē (no 1967. gada), ieguvis *B. Pharm.* gradu (1970. gadā). Pēdējos 43 gadus strādājis Meltonā un aprīņkos par farmaceitu. No 1991. līdz 1996. gadam vairākkārt sūtījis medikamentus uz Latviju humanās palīdzības ietvaros. Aktīvi darbojies latviešu sabiedrībā, ieņemot kasieŗa amatu Anglijas latviešu Dziesmu dienu Rīcības komitejās, kā arī 3x3 nometnēs. Pilnvarots Izglītības fonda loceklis un LNPL prezidija loceklis kopš 1992. gada, uzņemoties kasieŗa amatu abās organizācijās. Korporācijas *Selonija* loceklis. DVF mūža biedrs.

Ziedonis BARBAKS

LNPL prezidija loceklis un Bostonas latviešu biedrības "Stiprāki kopā" priekšsēdis. Rīkojis ikgadējus braucienus uz Pasauls meistarosacīkstēm hokejā. Kopš 2014. gada pētījis darba nelikumības un savācis vairāk nekā 2300 cilvēku liecības par aģentūru un darba devēju nelikumībām, piemēram, atvaļinājuma un slimības naudas neizmaksāšana, kā arī minimālās algas neievērošana u. tml. Pētījuma informācija sakopota ziņojumā, kas ar Latvijas Republikas vēstniecības Londonā atbalstu nosūtīts Apvienotās karalistes Darba ministrijai (*UK Ministry of Labour*). Piedalās Bostonas pašvaldības padomes (*Boston Borough Council*) apspriedēs par iebraucēju tiesību jautājumiem un tiekas ar Bostonas policiju, lai apmainītos ar informāciju, kas svarīga latviešiem.

(Turpinājums II pielikumā)

(Turpināts no I pielikuma)

Astrida BALODE

Dzimusi 1952. gada 7. aprīlī Lesterā. Kopš 2008. gada Latviešu nacionālās padomes Lielbritānijā (LNPL) locekle, aktīvi piedalās padomes administrācijā un finanču jomā sadarbībā ar citām organizācijām, dodot padomus un kārtojot līgumus. LNPL Revīzijas komisijas un Sabiedrisko attiecību darba grupas locekle. Mācījusi Liverpūles universitātē, ieguvusi bakalaura (*Hons*) gradu psiholoģijā, kā arī pedagoģisko izglītību Lesteres universitātē un tālmācības kvalifikācijas finanču un noguldījuma jomā. Darba gaitā Lesterē izveidojusi firmu, kuŗas darbība ir saistīta ar finanču konsultāciju biznesu un pensiju fonda noguldījumiem. Pēc 30 gada darbības no šī darba atkāpjas, deleģējot atbildību par firmu saviem jaunākajiem kolēģiem.

“Bieži braucu uz Latviju – pirmo reizi pie ģimenes 1979. gadā. Visu mūžu esmu aktīvi piedalījusies latviešu sabiedrības Lielbritānijā sarīkojumos. Esmu bijusi Dziesmu svētku un Eiropas Vasaras skolas rīcības komitejas locekle, rīkojusi latviešu valodas kursus un pēdējos gados – Lielbritānijas latviešu sabiedrības nedēļas nogales. Aktīvi piedalos Daugavas Vanagu Lesteras nodaļas darbā, veicinot latviešu sabiedrisko dzīvi Lesterā. Esmu arī padomu devēja Daugavas Vanagu fonda valdei. Dziedu *Straumēnu* kori un esmu Lesteras ev. lut. draudzes locekle.”

Sarmīte ĒRENPREISS-JANOVSKIS

Skolas: Piecus gadus mācījosi latviešu skolā Vācijā. Meiteņu ģimnazija Anglijā. Notinghamas universitātē ieguvu bakalaura gradu *cum laude* (1959. g.). 1989. gadā iesaistījosi latviešu sabiedrībā, esmu Daugavas Vanadzē, darbojos latv. ev. lut. draudzē, 23 gadus strādāju par laikraksta *Brīvā Latvija* administratori, būdama Latviešu Preses biedrības sekretāre, izdevu *Straumēnu Ziņotāju*, dziedu *Straumēnu kori*, pārrakstīju un ilustrēju sava vīra Gunara Janovska romānus un dzejas, kārtoju viņa arhīvu, pārtulkoju angļu valodā viņa romānu *Pēc Pastardienas*, gaidu izdošanu. Sadarbojos ar firmu *Heir Hunters*, meklēju mantiniekus Latvijā bez testamenta mirušiem

tautiešiem Anglijā. Kopš gadsimta sākuma – *Latviešu Nacionālās padomes Lielbritānijā* locekle.”

Ieva VĪTOLIŅA

“Esmu ļoti pateicīga par iespēju kandidēt par LNPL loekli un piedalīties vēlēšanās. Iesaistīšanās latviešu organizācijā, esot Lielbritānijā, ir liels gandarījums, jo īpaši pacilāta esmu, strādājot vienā no skaistākajiem latviešiem piederošajiem īpašumiem – *Straumēnos*. Kopš muižas ēkas atjaunošanas un oficiālās atvēršanas 2016. gada februārī mans uzdevums un pienākumi ir vadīt administrācijas departamentu *Straumēnu* viesnīcā, kuŗa savu atpazīstamību un klientu loku jau ir trīskāršojusi nepilna gada laikā. Darbs *Straumēnos* ir veicinājis mani interesi par viesmīlības biznesu, aktivitāšu rīkošanu un sabiedrisko jautājumu risināšanu, it īpaši saistībā ar Lielbritānijas latviešiem. Nepilna gada laikā esmu uzzinājusi par vairākām latviešu biedrībām un organizācijām, kas veicina un nes tālāk latviešu tradīcijas un palīdz šeit dzīvojošajiem. Tāpēc vēlos atbalstīt biedrības idejas un uzturēt kopienas saglabāšanu.”

Inese ASERMANE

LNPL padomes locekle, darbojas revīzijas komisijā. Lielbritānijā dzīvo kopš 2011. gada 24. novembra. Kopš 2012. gada marta strādā par skolotāju *Peterborough* latviešu skoliņā “Pūcītes akadēmija”. Vadījusi pašu mazāko bērniņu klasi vecumā no 1 – 3 gadiem. Kopš 2013. gada – skoliņas vadītāja. “Esmu izveidojusi skoliņai administratīvo daļu, un ir sakārtota grāmatvedības sistēma. Skoliņai ir atrastas un nodrošinātas atbilstošas mācību telpas. Ir izveidota mācību programma un mācību plāns. Ir izveidota spēcīga brīvprātīgo komanda. (2017. gadā skoliņa svinēs 5 gadu jubileju, un kopš 2015. gada skoliņa ir oficiāli reģistrēta Lielbritānijas papildskolu reģistrā.)

2014. gadā izveidoju deju kopu “Rakstā”, kuŗā deju aptuveni 20 dalībnieki vecumā no 13 – 40 gadiem. Piedalāmies arī cittauniešu rīkotās aktivitātēs, kurās iepazīstinām ar latvisko kultūru. Darbojos arī 3x3 Lielbritānijā padomē.

Kopš 2016. gada maija esmu *Peterborough* latviešu biedrības vadītāja. Kopš 2013. gada vadu

visu grāmatvedību gan latviešu skoliņā, gan biedrībā.

Kā biedrības vadītāja esmu izvirzījusi mērķi – sniegt tautiešiem *Peterborough* iespēju izglīties un pilnveidoties. Rīkoju seminārus un kursus. Sadarbojos ar *Peterborough* pilsētas domi un *Peterborough* brīvprātīgo organizāciju (PVSC). Tautiešiem regulāri tiek piedāvātas apmācības kvalifikācijas celšanā.

Peterborough latviešu biedrība atbalsta 2015. gadā izveidoto pašdarbības teātra pašdarbnieku studiju “Saimē”, kuŗa 2016. gada maijā rīkoja Teātra dienu *Peterborough*.

2016. gadā saņemts fināncējums no *Big Lottery*, kuŗa ietvarā biedrība piedāvā dažādas aktivitātes tautiešiem, it sevišķi jauniešiem – sporta nodarbības, ekskursijas, jaunas profesijas apguvi, kursus, seminārus u. c.”

Laima BRENCIS

Dzimusi 1966. gadā Tukumā. Dzīvo *Spalding, Lincs*. Uzņēmums – *Laima Brencis/Advice & Translation Services*. “Ieguvusi Iedzīvotāju konsultācijas biroja konsultanta sertifikātu, sāku strādāt sākumā *Spaldingas CAB*, pēc tam – ES viesstrādnieku palīdzības telefona dienestā latviešiem un krievvalodīgi runājošajiem (arī lietuviešiem). Joprojām esmu *CAB* brīvprātīgā konsultante un *Migrant Workers Helpline* nostrādājusi piecus gadus. Kopš 2009. gada – *Anglo Baltic News* veidoju publikācijas par likumdošanu un pabalstu skaidrojumiem Lielbritānijā.

Mans vadītais birojs strādā ar UK jurisprudences skaidrojumiem latviešiem un krieviski runājošajiem klientiem, sniedz juridisko palīdzību. Esmu pabeigusi apmācības programmu un ieguvusi *General Adviser* jeb konsultanta sertifikātu vispārējos jautājumos kopā ar *CABCGAW*, ko vada Lielbritānijas Iedzīvotāju konsultāciju biroja nacionālā asociācija (*NACAB*).

Aija LEONVIČA

Aija ir ieguvusi augstāko izglītību Latvijas Lauksaimniecības universitātes Ekonomikas fakultātē. Lielbritānijā dzīvo vairāk nekā piecus gadus.

“Divus gadus Bristolē vadīju tautasdeju kopu un organizēju dažādas aktivitātes latviešu pub-

likai (Ziemsvētki, Lieldienas, 18. novembra svinības u. c.). Darbojos par koordinātoru ABN organizētajā labdarības akcijā *Shoebbox* (piepildām “kurpju kasti” maznodrošināto ģimēnu bērniem). 2015. gada nogalē, sadarbojoties ar Salas novada sociālo dienestu, tika sarūpētas vairākas dāvanas novada maznodrošināto bērnu ģimēnēm, kā arī iepriecināti paliatīvās aprūpes bērni.

Pateicoties Aijas iniciatīvai un neatlaidīgam darbam, pēc vairāku gadu pārtraukuma Lielbritānijā atjaunota 3x3 nometne, kas jau divus gadus ir veiksmīgi noritējusi Aijas un viņas vīra Sandra vadībā.

Terēze BOGDANOVA

Dzimusi un uzaugusi Latvijā. Pirms vienpadsmit gadiem atbraukusi uz Angliju, lai šeit studētu. Kopš ierašanās Londonā pamazām iesaistījusies latviešu sabiedrībā: Apvienotajā Londonas latviešu ev. lut. un Miera draudzē, kur jau otro termiņu ir draudzes priekšniece, LNPL, kā arī uz dažiem gadiem – *Londonas deļotājos* un Londonas latviešu skolā. Jau sesto gadu kopā ar draudzeni veido mājaslapu latviešiem Lielbritānijā – *latviesiem.co.uk*.

“Es zinu kā tas ir – justies vienlīdīgai svešā zemē un ilgoties pēc latviskās vides: svinīgi atzīmēt 18. novembri, nodziedāt himnu kopā ar tautiešiem un vienkārši baudīt kopības sajūtu. Es meklēju iespēju šīs ilgas piepildīt un, kad tas izdevās, sāku palīdzēt šeit esošajai trimdas sabiedrībai uzturēt dzīvas latviešu tradīcijas, dodot latviešiem iespēju svinēt mūsu tautai nozīmīgos notikumus kopīgi.”

Vera ANTIPOVA

Nākusi no Tukuma puses Latvijā. Absolvējusi Tumes vidusskolu, 2006. gadā iestājās Baltijas Starptautiskajā akadēmijā, Sabiedrisko attiecību un mārketinga fakultātē. 2010. gadā pēc augstākās izglītības iegūšanas emigrēja uz Lielbritānijas pilsētu *Corby*.

Sākot ar 2012. gadu, Vera darbojas apvienībā *Bērzes Strazdi*, ir viena no domubiedru grupas pamatsastāva dalībniecēm. Šobrīd ir šīs labdarības organizācijas valdes locekle.

Ikdienā Vera ir jaunā māmiņa savai meitiņai Alisai. Jaunā lat-

viešu ģimene Anglijā dzīvo *Walton on Thames* pilsētīnā pie Londonas un turpina aktīvi nodarboties ar savu sirdsdarbu – pasākumu latviešiem Lielbritānijā rīkošanu kopā ar *Bērzes Strazdiem*.

Pauline BUCHANAN

“Esmu jau vairākus gadus darbojusies LNPL un Izglītības fondā. Esmu viena no trīs pārstāvjiem Baltiešu padomē, Londonā regulāri satiekamies, rīkojam Baltiešu jauniešu klasiskās mūzikas rudens koncertu un Aizvesto piemiņas dievkalpojumu ik gadu jūnijā. Pagājušajā gadā sagatavojām izstādi par Sibīrijā aizvestiem. Pārtraugu Latviešu kapu uzkopšanu Brukvudā.

Pēc izglītības esmu medicīnas māsa (*Registered General Nurse*), ģimenes apstākļu deļ pārtraucu savu karjēru. Dzīvoju *New Malden* kopā ar vīru un diviem kaķiem. Visas trīs meitas mācās universitātē. Pašlaik apgūstu tekstilmākslu. Man patīk latviešu tautasdejas, patīk slēpot un kopt dārzus.”

Māris PŪLIS

Dzimis 1950. gada 20. decembrī, dzīvo Lidsā. Studējis *St. Andrew's* universitātē, kur 1974. gadā ieguvis *B. Sc (Hons)* gradu matemātikā un datorzinībās, kā arī Lidsas universitātē, kur 1986. gadā ieguvis maģistra gradu pedagoģijā.

Strādājis izglītības jomā 35 gadus. No tiem 10 – par vidusskolas direktoru un tad sešus par izglītības konsultantu Latvijā un Anglijā.

Aktīvi darbojas latviešu sabiedrībā: DVF Lidsas nodaļā un ir tautasdeju kopā *Kamoliņš* vadītājs. LNPL prezidijā izglītības nozares vadītājs un Izglītības fonda loceklis. Pārstāv LNPL, diasporu un latviešu skoliņas intereses ELA, PBLA un Latvijas ministrijās. “Manas ieceres – darbojoties LNPL un ELA, kopā ar Latvijas valdību risināt izglītības un kultūras jautājumus, lai varam nodrošināt, ka latviešu bērni diasporā varētu uzturēt latvietību un būt sagatavoti uz atgriešanos Latvijā. Kopīgi ar Latvijas valdību jāmeklē iespējas palīdzēt risināt Latvijas ekonomiskās, sabiedriskās un politiskās iespējas nākotnē.”